

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 644 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 28 ΜΑΐΟΥ 2011

1 ΕΥΡΩ

Η συναίνεση
ως εργαλείο
κοινωνικού
εκβιασμού

ΣΕΛΙΔΑ 3

Νέα
δυσθάσταχτα
χαράτσια στις
πλάτες του
ελληνικού λαού

ΣΕΛΙΔΑ 9

Η κοινωνική
αντίσταση δεν
είναι μόδα

ΣΕΛΙΔΑ 16

Για την επιτροπή ΒΑΕ
Αν θέλουν να
λέγονται
επιστήμονες...

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ξεπουλάνε και
υποθηκεύουν
τα πάντα

ΣΕΛΙΔΑ 12

Παλαιστινιακό
Η «βόμβα»
Ομπάμα
αποδείχτηκε...
στρακαστρούκα

ΣΕΛΙΔΑ 5

Δελτάδες απειλησαν
με εισβολή στα γραφεία
της Κόντρας
Μαζέψτε τα
σκυλιά σας

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΩΜΟΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ
για να μπει η εργατική τάξη
στη μέγκενη

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

28/5/1933: Οι ναζί δημεύουν όλη την περιουσία του γερμανικού ΚΚ 28/5/1941: Ιδρυση «Εργατικής Αλληλεγγύης» από κομμουνιστές που επέστρεψαν από Φολέγανδρο 28/5/1961: Ιδρυση Διεθνούς Αμνηστίας (Πίτερ Μπένενσον) 28/5/1974: Βόμβα φασιστών σκοτώνει έξι και τραυματίζει 94 σε αντιφασιστική πορεία (Ιταλία) 28/5/1979: Υπογράφεται στο Ζόππειο Μέγαρο από τον πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Κάραμανή και ηγέτες χωρών-μελών της ΕΟΚ η συμφωνία για ένταξη της Ελλάδας στην κοινότητα 28/5/1988: Εκτέλεση στρατιωτικού ακόλουθου της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα Γουιλιαμ Νορντίν (17N) 28/5/1997: Εκτέλεση εφοπλιστή Κώστα Περατικού (17N) 29/5: Ημέρα Κυανόκρων 29/5/1453: Άλωση Κωνσταντινούπολης 29/5/1830: Γέννηση Λουΐζ Μισέλ 29/5/1945: Ο Νίκος Ζαχαριάδης επιστρέφει στην Ελλάδα και αναλαμβάνει την ηγεσία του ΚΚΕ 29/5/2004: Εκρήξη βόμβας στο Δικαστικό Μέγαρο Λάρισας 30/5/1971: Συλλαμβάνονται οκτώ στελέχη του ΚΚΕ 30/5/2006: Ο «Επαναστατικός Αγώνας» πυροδοτεί εκρηκτικό μηχανισμό κοντά στο σπίτι του υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη 31/5: Ημέρα κατά του καπνίσματος, ισλαμική πρωτοχρονία 31/5/1876: Διαλύεται η Α' Διεθνής 31/5/1905: Δολοφονία πρωθυπουργού Θεόδωρου Δηλιγιάνη 31/5/1957: Σκοτώνεται από αυτοκίνητο που οδηγούσε αμερικανός λοχίας (Μάριο Μουζάλη) της βάσης του Ελληνικού, ο πρώην αρχηγός του ΕΛΑΣ και βουλευτής της ΕΔΑ Στέφανος Σαράφης 31/5/1977: Βόμβα σε κινηματογράφο της Θεσσαλονίκης, που πρόβαλε την ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπέ» 31/5/1979: Εμπρηστικές βόμβες σε ισάριθμα λεωφορεία σε γκαράζ της ΕΑΣ (Τρεις Γέρουρες) 31/5/1991: Επίθεση με δύο ρουκέτες στη ζυθοποιία Λεβενμπρό στην Αταλάντη (17N) 1/6/1979: Εμπρηστική βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας (Νέα Ιωνία) 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών της ακροδεξιάς «Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως» (ΟΕΑ) 1/6/1989: Βόμβα στο κτίριο του υπουργείου Δικαιοσύνης στη λεωφόρο Μεσογείων (ΕΛΑ) 1/6/1990: Ανατινάζεται Ι.Χ. με τέσσερις εκρήξεις που συγκλονίζουν τη Φιλοθέη 2/6/1972: Μετά από ανταλλαγή πυρών, συλλαμβάνονται στη Φρανκφούρτη οι Αντρέας Μπάντερ, Χόλγκερ Μάινς και Γιαν-Καρλ Ράστε και λίγο αργότερα η Γκούντρουν Ενσλιν στο Αμβούργο 2/6/1982: Δύο εμπρηστικές και τρεις εκρηκτικές βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές εταιρίες (ΕΛΑ) 2/6/2005: Εκρήξη βόμβας του «Επαναστατικού Αγώνα» έξω από το υπουργείο Απασχόλησης στην οδό Πειραιώς 3/6/1934: Αιματηρή σύγκρουση αστονομικούς-κομμουνιστών (προσπάθησαν να συγκροτήσουν αντιφασιστικό συνέδριο). Δύο τραυματίες, πολλές συλλήψεις 3/6/1979: Βόμβα στο κτίριο του Εθνικού Οργανισμού Καπτούν στην Καποδιστρίου 3/6/1982: Απόπειρα βομβιστικής επίθεσης σε τρεις αμερικανικές τράπεζες (ΕΛΑ).

● Αντε πάλι με το παιχνίδι του καλού και του κακού μπάτσου μέσα στο ΠΑΣΟΚ ●●● Κακός ο Παπακωνσταντίνου, καλός ο Ρέππας ●●● Κακός ο Παναγόπουλος, καλή η ΠΑΣΚΕ ΟΤΑ ●●● Οταν χάσουν την εξουσία, δα είναι και πάλι όλοι μαζί και δα καταγγέλουν την επόμενη κυβέρνηση ●●● Πόσες φορές πρέπει να γίνει αυτό ακόμη για να καταλάβουμε πως άλλος είναι ο δρόμος; ●●● Ο δρόμος της ανεξάρτητης πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης ●●● Αυτό το καλοκαίρι, όπως, καταλαβαίνετε, δα τη βγάλουμε με νεράκι και μόνο από τη βρύση ●●● Αναψυκτικά και εμφιαλωμένα δα έχουν ειδικό φόρο κατανάλωσης και δα βγάλουν... φτερά ●●● Οταν ένας πολιτικός ρετάρει συνεντευξιαζόμενος με τον πιο φιλικό δημιούργαφο που δα μπορούσε να βρει, παναπέ ού διαισθάνεται το τέλος του ●●● Για τον Παπακωνσταντίνου και τον Παπαχελά λέμε ●●● Ευτυχώς εμείς δεν τρώμε σε γκουρέ εστιατόρια ●●● Γί' αυτό και δεν αγανακτήσαμε επειδή η κυβέρνηση δεν έδωσε στη δημοσιότητα

τα ονόματα των 21 εστιατορίων που πιάστηκαν να πουλάνε το κατεψυγμένο κρέας για φρέσκο ●●● Παιδιά, όσοι παραμυθιάζεστε μ' αυτά, έχετε υπόψη σας ότι οι «περιέργες» σας είναι για να καλύπτουν τη μπαγιατίλα ●●● Ενώ άμα φας σουβλάκι από τα «Φιλαράκια», εδώ δίπλα στην Κόντρα, χορταίνεις και μένεις... ντυμένος ●●● Μετανάστες οι ιδιοκτήτες, πολυεθνική η σύνθεση της πελατείας, γινόμαστε... μια ωραία απρόσφατα ●●● Α, τώρα που το δυμηθήκαμε, δα δέλαμε να ρωτήσουμε κάπι ●●● Με όλο το δάρρος, βέβαια ●●● Οταν ένας

υπουργός ζητεί σύγκληση του υπουργικού συμβούλιου και τους παρουσιάζει ένα μεγαλοφυές πρόγραμμα, προβάλλοντάς τους και διαφάνειες από το λάππο και αυτοί σηκώνουν τα χέρια και το ψηφίζουν και μετά από λίγες μέρες το πρόγραμμα απορρίπτεται από τις Βρυξέλλες, ο υπουργός το ξαναγράφει, τους το ξαναπαρουσιάζει με το λάππο και αυτοί το ξαναψηφίζουν, τι ακριβώς φαινόμενο έχουμε; ●●● Μη μας πείτε «την παιδική χαρά του Γιωργάκη» ●●● Γιατί αυτοί μια χαρά περνάνε, αλλά τα εξόδα τα πληρώνουμε εμείς ●●● Πολλή ξεφύλα, όμως, ρε παιδιά ●●● Σιγά, όμως, μην το πά-

ρει κατάκαρδα ο Παπακωνσταντίνου

●●● Ξεφύλα δευτέρα φύσις ●●● Το

σύνδρομο Κοέλιο κυνηγά τον Σαμαρά

●●● Οχι του Πάολο, του συγγραφέα,

του Πέδρο Πάσος, του αρχιγού της πορ-

τογαλικής δεξιάς ●●● Ο οποίος υπέ-

γραψε προεκλογικά το Μνημόνιο κι εκεί

που έριχνε δέκα μονάδες στον Σόκρατες,

στα τελευταία γκάλοπ ερχεται δεύτερος

και καταϊδρωμένος ●●● Χωρίς τελετή

εγκαίνιων έμεινε η φετινή έκδεση βιβλίου

●●● Πού να τολμήσει υπουργός να σκά-

σε μήπη σε δημόσιο χώρο; ●●● Αλλά

και ο δήμαρχος, που είχε ανακοινώσει ότι

δα κόψει την κορδέλα, το ξανασκέπτηκε

και δεν πήγε ●●● Μέσα σε τέσσερις μή-

νες ο πολύφερνος Καμίνης κατάφερε να

γίνει πρόσωπο μιστό ●●● Ο ασαλά-

κωτος Paul Γερουλάνος, όμως, είπε να το

αποτολμήσει και να πάει στη Φιλαδέλφεια

●●● Οταν είδε την... υποδοχή, όμως,

έκανε μεταβολή και... τρεχάτε ποδαρά-

κία μου να μη σας χέσει ο κώλος μου

●●● Πλάκα δα έχει το καλοκαίρι να τους

κράζουν και στη Μύκονο ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ «Βρίσκομαι με μεγάλη χαρά σήμερα, ανάμεσά σας... Πρώτα απ' όλα για να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ. Γι' όσα έχει κάνει η μεγάλη εφοπλιστική οικογένεια για την πατρίδα μας (...). Οι καραβοκύρδες του παρελθόντος και οι σύγχρονοι εφοπλιστές προσφέρατε πολλά. Και στον τόπο και στους ογώνες για την ελευθερία του. Άλλα και στους ειρηνικούς ογώνες, προσφέρατε: Για την ευημερία του λαού μας. Προσφέρατε πολλά και ως χορηγοί, ως εθνικοί ευεργέτες. Σε ιδρύματα Παιδείας, Πολιτισμού, Υγείας και Προνοίας. Θέλω να ξέρετε ότι η χώρα και ο λαός της σας ευγνωμονούν». Πατόκορφα και γλοιοώδικα έγλειψε τους εφοπλιστές που σαμαράζει, σε εκδήλωση τους την Παρασκευή 20 Μάη. Χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτα;

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>K>

● Ο Α.Χ. 50 ευρώ

του μετρό στον Κεραμεικό 5,6 και 7 Ιουνίου 2011, 9.30 έως 13.30 και 18.00 έως 20.00». Πού βρίσκεται η ειδικότητα; Οχι στο ότι διοργανώνεται μια ακόμη φιέστα με κρατικά λεφτά, αλλά στο ότι ένας τύπος (ο Αμυράς) εμφανίζεται ως συνδιοργανωτής με έναν φορέα του υπουργείου Παιδείας και έναν φορέα του υπουργείου Περιβάλλοντος. Αυτό θα πει κονέ...

σει ακόμα τίποτα. Αντίθετα, έχει ήδη αποκομίσει κέρδος από την κρίση; Από το φρουλ φιλοκυβερνητικό «Εθνος» η είδηση.

◆ Πρώτοι ο Στρος Καν υπέβαλε την παραίτηση του από το ΔΝΤ και την επομένη η αμερικανική Δικαιοσύνη, για την οποία όλοι προεξοφλούσαν ότι θα τον προφυλάκιζε, αποφάσισε

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σήμερα πάνω από την πατρίδα μας πλανάται ένα πολύ επικίνδυνο φάντασμα. Το φάντασμα της απαισιοδοξίας. Αν ακρήσουμε να σκεπάσει τα πάντα, θα έχουμε αποδειχθεί κατώτεροι της ιστορίας, αλλά και των πραγματικών δυνατοτήτων μας.

Γιάννης Μανιάτης
υφυπουργός ΠΕ

Η συναίνεση ως εργαλείο κοινωνικού εκβιασμού

Σε ευρωπαϊκά έντυπα κυκλοφορούσε ένα σενάριο. Οι Στρος-Καν, ακριβώς πριν τον μπουζουριάσουν οι Αμερικανοί και τον στείλουν στην πολιτική σύνταξη μ'ένα ηλεκτρονικό βραχιόλι στο πόδι, θα πήγαινε στο Βερολίνο, όπου θα έθετε στη Μέρκελ ένα δίλημμα: επειδή το ελληνικό κρατικό χρέος είναι μη βιώσιμο, το ΔΝΤ θα αποσύρθει από το πρόγραμμα διάσωσης, αν δεν υπάρξουν εγγυήσεις ότι το χρέος θα γίνει βιώσιμο, αν δηλαδή δεν υπάρξει κάποια νέα διάσωση, με νέο δάνειο και επιμήκυνση της αποπληρωμής των παλιών, με εξασφάλιση παράλληλα ισχυρών εγγυήσεων ότι οι πιστωτές θα πάρουν τα λεφτά τους ή σε αντάλλαγμα θα πάρουν περιουσιακά στοιχεία. Το σενάριο αυτό, που στην αρχή δεν του δόθηκε και τόση σημασία, επιβεβαιώθηκε το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης, όταν έγινε γνωστό (από τον Γιούνκερ, όπως μετέδωσε το Ρόιτερς), ότι το ΔΝΤ απειλεί να μην εκταμιεύσει το μεριδίο του από την 5η δόση του δανείου προς την Ελλάδα, αν η ΕΕ δεν λύσει το ζήτημα της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους.

Τις επόμενες μέρες, μέχρι τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, θα ζήσουμε μινιατούκανά σε θρίλερ μεταξύ Αθήνας και Βρυξελλών. Ενα θρίλερ που θα έχει αίσιο τέλος. Η 5η δόση του δανείου θα εκταμιευθεί και ο δρόμος για νέο δάνειο το 2012 θ' ανοίξει διάπλατα, αφού στο μεταξύ η κυβέρνηση Παπανδρέου σφίξει ακόμη περισσότερο τον ελληνικό λαό στη μέγκενη και ανοίξει το δρόμο για το ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας, εκχωρώντας την σε μια μη κρατική εταιρία την οποία θα διευθύνουν τεχνοκράτες της τρόικας. Η Γερμανία και οι σύμμαχοί της ξέρουν πολύ καλά ότι δεν μπορούν ν' αφήσουν το ελληνικό κράτος να πτωχεύσει, διότι αυτό θα είχε αλυσιδωτές επιπτώσεις στην ευρωζώνη. Με μια ελληνική «τρύπα» στο σύστημα του ευρώ, το αγγλοσεξουνικό χρηματιστικό κεφάλαιο θα εξαπέλευται δριμύτατη επίθεση, που θα έπαιρνε σφάρνα πρώτα την Ισπανία, μετά ιμπεριαλιστικές χώρες όπως το Βέλγιο και στο τέλος θα χτυπούσε την πόρτα της Ιταλίας και της Γαλλίας. Και την 5η δόση θα εκταμιεύσουν, λοιπόν, και συμπληρωματικό δάνειο θα δώσουν, για να φτάσουν στο 2013 και να χώσουν την Ελλάδα στον Μόνιμο Μηχανισμό Διάσωσης (ESM),

που προβλέπει τις ελεγχόμενες χρεοκοπίες. Εποι, και το ΔΝΤ δεν θα έχει κανένα λόγο να αποχωρήσει από το ελληνικό πρόγραμμα.

Οι ιμπεριαλιστικές χώρες της Ευρώπης, επειδή ακριβώς αυτή την περίοδο θα ρυθμίσουν οριστικά τα του ελληνικού χρέους, θελουν από τη μια να δεσμεύσουν το ελληνικό πολιτικό σύστημα σ' ένα ακόμα πιο σκληρό πρόγραμμα λιτότητας και αντεργατικών αναστροπών (αυτό που ονομάζουμε «κινεζοποίηση» του ελληνικού προλεταριάτου) και από την άλλη να εξασφαλίσουν νομικά ισχυρές υποθήκες της ελληνικής κρατικής περιουσίας. Υπάρχει, βέβαια, η δανειακή σύμβαση που υπέγραψε ο Παπακωνσταντίνου, η οποία

προβλέπει κατάργηση της εθνικής κυριαρχίας για την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων από τους πιστωτές, βάσει του βρετανικού αποκορωπικού Δικαίου, όμως σε όλες τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτή η σύμβαση είναι πολιτικά ανισχυρή, διότι δεν ψηφίστηκε με αυξημένη πλειοψηφία από το ελληνικό κοινοβούλιο. Γ' αυτό και πιέζουν για τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης από την κυβέρνηση εταιρίας, στην οποία θα μεταβιβαστεί η κρατική περιουσία και τη διοίκηση της οποίας θα ασκούν τεχνοκράτες, κατά παράκαμψη της εκάστοτε κυβέρνησης και της Βουλής.

Μέχρι να γίνουν όλ' αυτά, εμείς θα ζούμε ένα πολιτικό

θρίλερ, με πρωταγωνιστές τον Παπανδρέου και τον Σαμαρά και κομπάρους τον Καρατζαφέρη, τη Μπακογιάννη, την Παπαρήγα και τον Τσίπρα. Ενα θρίλερ που θα έπρεπε να έχει τίτλο «Πώς θα περιθωριοποιήσουμε τον ελληνικό λαό».

Το πολιτικό σύστημα τρέμει τον ξεσηκωμό του ελληνικού λαού. Βλέπουν τη σημερινή βουθιμάρα και τρέμουν περισσότερο. Γιατί ξέρουν ότι αν υπάρξει ξεσηκωμός, αυτός δεν θα έχει το χαρακτήρα κάποιων απεργιών (που δεν τις φοβούνται, άλλωστε, αφού η παραγωγή πάει κατά διαόλου), αλλά το χαρακτήρα βίαιων εξεγερτικών κυμάτων, τύπου Αργεντινής. Ο Παπανδρέου δεν θέλει να σηκώσει μόνος του όλο το βάρος. Ξέρει ότι τα ψωμιά του έχουν τελειώσει, όμως πρέπει να διαπραγματευθεί το τέλος του. Να κρατηθεί στην εξουσία όσο περισσότερο μπορεί και να μην ανογκαστεί να φύγει με κάποιο ελικόπτερο, όπως ο μοιραίος πρόεδρος της Αργεντινής. Γ' αυτό και έχει αλλάξει την τακτική του. Πλέον δεν κάνει υποκριτικές προτάσεις συναίνεσης προς τη ΝΔ, για να βγει μετά και να την καταγγελεί ότι υπονομεύει την εθνική προσπάθεια, αλλά προτάσσει και προβάλλει τα κοινά σημεία με τη ΝΔ, για να δείξει ότι ήδη υπάρχει συναίνεση. Το πρώιμης περασμένης Τρίτης συναντήθηκε με τον Σαμαρά και το απόγευμα της ίδιας μέρας μήλησε στην επήσια σύναξη του ΣΕΒ και παρουσίασε 10 σημεία στα οποία κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση ταυτίζονται. Οπως τόνισε, «οι αποκρατικοποιήσεις, η διευκόλυνση εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου, το περιουσιολόγιο, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, η παραθεριστική κατοικία, ο επαναπατρισμός κεφαλαίων, η σταδιακή κατάργηση "φόρων υπέρ τρίτων", η ρύθμιση των αυθαίρετων κτημάτων, το "φαστ τρακ" στη Δικαιοσύνη και η πρόταση για "εργασιακή εφεδρεία" στο δημόσιο» είναι «μόνο μερικά παραδείγματα» που «συμφωνούμε» με τη ΝΔ.

Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε στην εργατική λογική για να απαντήσουμε στη Δαμανάκη. Αρκεί η αστική λογική. Η κυρία αυτή είπε ψέματα και ενήργησε σαν κοινός προβοκάτορας. Ξέρει πολύ καλά ότι καμιά χώρα δεν μπορεί να διωχτεί από την ΕΕ και την ΟΝΕ. Δεν υπάρχει μόνο μηχανισμός αποπομπής. Υπάρχει μόνο μηχανισμός κυρώσεων, οι οποίες ήδη εφαρμόζονται σε βάρος της Ελλάδας. Αντίθετα, αν μια χώρα του ευρώ δηλώσει επίσημα χρεοκοπία, το πρόβλημα θα το έχει σύμπασα η ευρωζώνη, που θα τρέχει και δεν θα προλαβαίνει. Η Δαμανάκη είπε την ψευτιά της σε συνεννόηση με τον Παπανδρέου, ο οποίος της παρήγγειλε τη δήλωση. Κι επειδή στις Βρυξέλλες κατανόησαν τους λόγους που η επίτροπος έκανε αυτή την αισιοδοσία δήλωση, περιορίστηκαν σε ένα ήπιων τόνων σχήμα, με τον εκπρόσωπο της Κομισιόν να δηλώνει πως όσα είπε η Δαμανάκη είναι... σχήμα λόγου. Πιο σκληρός ο εκπρόσωπος του ΟΛΙ ΡΕΝ, Αμαντέου Αλταφάζ, δήλωσε πως «το Eurogroup, οπου συζητούνται όλα τα θέματα που άποτονται του ενιαίου νομίσματος, κανένα κράτος - μέλος δεν έχει θέσει ως σήμερα θέμα εξόδου της Ελλάδας ή οποιαδήποτε άλλης χώρας από την ευρωζώνη», αδειάζοντας μεγαλοπρεπέστατα τη Μαρούλα.

■ Νικήτρια η αποχή στην Κύπρο

Ρεκόρ σημείωσε η αποχή στις βουλευτικές εκλογές της Κύπρου, φτάνοντας το ιδιαίτερα υψηλό για την πολιτική παράδοση του νησιού ποσοστό του 21,25%. Τυπικά, έπρεπε να δειξουν όλοι προβληματισμένοι και συνέλαβε να το κάνει ο Χριστόφριας, που δήλωσε ότι «το ψηλό, για τα δεδομένα της Κύπρου, ποσοστό αποχής πρέπει να απασχολήσει όλους», χαρακτηρίζοντας την αποχή μη υγιές φαινόμενο για το πολιτικό σύστημα. Φυσικά, εξήγηση για την αποχή δεν έδωσε ούτε ο ίδιος ούτε οι σύντροφοί του στο ΑΚΕΛ, που πανηγύρισαν για την αύξηση του ποσοστού τους, σαν να μην προηλθε αυτή η αύξηση από την αυξημένη αποχή. Οπως δήλωσε ο γενικός γραμματέας Αντρος Κυπριανού, το ΑΚΕΛ «όχι μόνο δεν έχασε ποσοστά ή καταποντίστηκε, αλλά αντιθέτως έχει καταφέρει μέσα σε αυτές τις πολύ δύσκολες και αντίστοιχες συνθήκες να αυξήσει τα ποσοστά του», πετυχαίνοντας απόλυτα το στόχο που είχε θέσει! Οσο για την υψηλή αποχή, το ΑΚΕΛ... θα μελετήσει με προσοχή το φαινόμενο για να ανακαλύψει τους αικριβείς λόγους, είπε και καθάρισε.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι πρώτο κόμμα ήρθε ο δεξιός ΔΗΣΥ με 34,27% και ακολούθων το ΑΚΕΛ με 32, 67%, το ΔΗΚΟ με 15,77%, η ΕΔΕΚ με 8,93%, το ΕΥΡΩΚΟ με 3,88% και οι Οικολόγοι με 2,21%.

■ Σπασμωδικές κινήσεις

Οπως μας πληροφόρησε το πρωτοσέλιδο του «Ριζοσπάστη», η Παπαρήγα «δεν αποδέχτηκε την πρόσκληση του πρωθυπουργού, Γιώργου Παπανδρέου, να πραγματοποιηθεί συνάντησή τους. Θεωρεί ότι δεν υπάρχει αντικείμενο για τη συγκεκριμένη συνάντηση, από τη στιγμή που είναι και γνωστές και εκ διαμέτρου αντιθέτες οι θέσεις της κυβέρνησης και του ΚΚΕ» (24.5.11). «Εμείς δεν είχαμε κανένα φόβο μήπως πηγαίνοντας θεωρηθεί ότι συνοινούμε ήθια χρησιμοποιήσει την επίσκεψή μας ο πρωθυπουργός», είπε η Παπαρήγα, σε συνεντευξή Τύπου στις 23 Μάη. Και συνέχισε «Επομένως, η δική μας σκέψη δεν ήταν επικονιωνιακό χαρακτήρα. Θέλαμε ακριβώς να πούμε στον ελληνικό λαό ότι ένα χρόνο και μετά το μηνημόνιο και σε μια στιγμή που ανεβαίνει στο Ζενίθ το τρομοκρατικό δηλημμα «ή τα ξάνεται όλα ή ξάνεται η Ελλάδα», θέλαμε αυτή τη στιγμή αικριβώς και με αυτή τη στάση μας να δείξουμε στον ελληνικό λαό ότι «τέρμα, μην κοιτάς τι λένε οι επάνω, ότι κι αν λένε είναι σε βάρος σ

Κριτική «των πολιτικών» ή επαναστατική απόρριψη του καπιταλισμού;

Ηπανωλεθρία των «σοσιαλιστών» στις Ισπανικές δημοτικές και περιφερειακές εκλογές ήταν αναμενόμενη. Ενα χρόνο μετά την ανακοίνωση των πιο σκληρών μέτρων λιτότητας των τελευταίων δεκαετιών από την ισπανική κυβέρνηση και τη μείωση στους μισθούς των δημόσιων υπαλλήλων κατά 5% το 2010, η ανεργία καλπάζει, ιδιοίτερα στους νέους μεταξύ 18 και 25 χρονών, όπου έχει φτάσει στο 45%, με το συνολικό ποσοστό να αγγίζει το 21%. Οι απολύτες βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Για παράδειγμα, η μεγαλύτερη εταιρία τηλεπικονιωνιών στη χώρα, η Τελεφόνικα, που είναι πλέον ιδιωτική, σχεδιάζει να απολύσει 8.500 εργαζόμενους, το ένα τέταρτο της εργατικής δύναμης της εταιρίας στην Ισπανία, μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια. Ο δε επίσημος πληθωρισμός αυξάνεται διαρκώς τον τελευταίο χρόνο.

Εποι, το κυβερνών κόμμα του Θατατέρο καταποντίστηκε σημειώνοντας τα χειρότερα ποσοστά από την εποχή του Φράνκο. Επεισοδία κάτω από το 28%, έναντι 35% που είχε το 2007, ενώ το δεξιό «Λαϊκό Κόμμα» ισχυροποιήθηκε κερδίζοντας 37.5% (από 36% που είχε το 2007). Το «σοσιαλιστικό» κόμμα έχασε μάλιστα και δύο ιστορικά του προπτύργια, τη Σεβίλη και την Βαρκελώνη, κι έποι ο Θατατέρο αναγκάστηκε να παραιτηθεί από πρόεδρος του κόμματος και τα μαχαίρια ακονίζονται για τον κομματικό αλληλοσταρογμό (ήδη ηγετικό στέλεχος στην περιοχή των Βάσκων ζήτησε έκτακτο συνέδριο κι ο Θατατέρο τον κάλεσε να αποσύρει την πρότασή του, χωρίς αποτέλεσμα).

Μπορεί η αποχή στις εκλογές να μειώθηκε (από 37% στο 34% περίπου), όμως οι εκλογές αυτές σημαδεύτηκαν από ένα πρωτόγνωρο γεγονός. Χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους των πόλεων, παρά την απαγόρευση, εκφράζοντας την απαξία τους προς το πολιτικό σύστημα της χώρας που τους οδηγεί στην εξαθλίωση. Το κίνημα της 15ης Μάη, οι «αγανακτισμένοι», γέμισε την πλατεία Πουέρτα δελ Σολ στη Μαδρίτη κατά χιλιάδες (για 28.000 μιλούσε η αστυνομία) το βράδυ του περασμένου Σαββάτου και οι διαδηλωτές κατασκήνωσαν και δήλωσαν ότι θα μείνουν για ολόληρη την εβδομάδα. Ο αριθμός των διαδηλωτών ίσως να μην είναι εντυπωσιακός (σε μία πόλη με 3.4 εκατομμύρια κατοίκους), το γεγονός όμως ότι κατέβηκαν στους δρόμους εν μέσω απαγόρευσης και εκλογών σηματοδοτεί ότι «κάτι κινείται».

Ομως, αυτό από μόνο του δεν είναι ικανό να ανακόψει τίποτα. Ούτε καν να στοιχειοθετήσει μια ισχυρή άμυνα απέναντι στα μέτρα λιτότητας που πέφτουν σαν βροχή κι αυτό το έδειξε εν μέρει και το εκλογικό αποτέλεσμα. Η πλειοψηφία των Ισπανών δεν ακολούθησε τους διαδηλωτές της Μαδρίτης, αλλά κατέβηκε στις κάλπες να ψηφίσει τιμωρώντας το «σοσιαλιστικό» κόμμα και δίνοντας τη σκυτάλη στο «λαϊκό». Μπορεί το μανιφέστο των διοργανωτών του κινήματος των «αγανακτισμένων» να αποτελέσει να το σταματήσει.

νων» της Ισπανίας να κάνει κριτική στο πολιτικό σύστημα, σωστά να απορρίπτει τη «συγκέντρωση της εξουσίας στα χέρια των λόγων», η οποία «παράγει ανισότητα, προκαλεί εντάσεις, φέρνει αδικία, η οποία οδηγεί στην βία», μπορεί σωστά να κατακρίνει «το απαρχαιωμένο οικονομικό μοντέλο» που «παραγίνεται την ατμομηχανή της κοινωνίας μέσα σε ένα φαύλο κύκλο όπου οι λίγοι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι πολλοί βουλιάζουν στη φτώχεια τη μιζέρια» με αποτέλεσμα την κατάρρευση, μπορεί σωστά να στιγματίζει τον μοναδικό σκοπό του συστήματος ως «συσσωρευσης κεφαλαίων σε βάρος της αποτελεσματικότητας και της ευημερίας της κοινωνίας», δεν μπορεί όμως να ανατρέψει την δύναμη του συστήματος που καταγγέλλει, γιατί αρκείται σε εκκλήσεις για «ηθική επανάσταση» σε καθαρά ειρηνικά πλαίσια.

Το ζήτημα φυσικά και δεν είναι ηθικό. Το πρόβλημα φυσικά και δεν είναι μόνο «των πολιτικών». Αυτοί που στρογγυλοκάθονται στα βουλευτικά έδρανα δεν είναι παρά οι ορητινάντος μιας τάξης που δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να εκμεταλλεύεται ξένη εργασία. Είναι αυτή η τάξη που φταίει και για την κρίση και για την άγρια επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι, έχοντας συσσωρεύεις τεράστια κέρδη την εποχή της «ανάπτυξης», που δε θέλει να τα χάσει την εποχή της κρίσης. Αν η κριτική μείνει στους «πολιτικούς» και περιοριστεί σε εκκλήσεις για «αλλαγή» (όσο «ριζική» κι αν τη ζητήσει στα λόγια το κίνημα), χωρίς την κριτική του ίδιου του συστήματος που γεννά την κρίση και την εξαθλίωση, το κίνημα αυτό θα βρεθεί σε οδιέξοδο. Πριν από ενάμιση οιώνα περίπου, ο επαναστάτης το όνομα του οποίου έμελε να γίνει το φάντασμα του παγκόσμιου καπιταλισμού, ο Καρλ Μαρξ, σε μία οιμίλια που έκανε στο γενικό συμβούλιο της Διεθνούς Ενωσης Εργατών, κάλεσε την εργατική τάξη, αντί για το συντηρητικό σύνθημα «ένα δίκαιο μεροκάματο για μια δίκαιη εργάσιμη μέρα», να γράψει στη σημαία της το επαναστατικό σύνθημα «κατάργηση του συστήματος της μισθωτής εργασίας». Τα επαναστατικά κινήματα που ακολούθησαν, ανεξάρτητα από την εξελίξη που τελικά έχουν, πάλεψαν και μάτωσαν για να κάνουν πράξη αυτό το σύνθημα. Η πάλη τους αυτή έχτισε και την άμυνα της εργατικής τάξης απέναντι στην επίθεση του κεφαλαίου που είχε απέναντι του ένα κίνημα που δεν διεκδικούσε «ηθικές επαναστάσεις» αλλά την ίδια την εξουσία. Η έλλειψη ενός τέτοιου κινήματος σήμερα είναι φανερή. Οσο αυτό δεν οικοδομείται, όσο οι πρωτοπόροι εργάτες δεν συνασπίζονται πολιτικά σε ένα δικό τους πολιτικό κόμμα, για να το κάνουν αυτό, όσο «χαρίζουν» την πολιτική στους αστούς πολιτικούς και δεν οργανώνονται για να επιβάλλουν τη δική τους πολιτική και να συζητήσουν μεταξύ τους για το πώς θα χτίσουν μια άλλη κοινωνία, χωρίς εκμεταλλεύτες και εκμεταλλεύμενους, τόσο το κεφαλαίο θα γίνεται πιο επιθετικό και κανείς, όσο αγανακτισμένος κι αν είναι, δεν θα μπορέσει να το σταματήσει.

Ομως, αυτό από μόνο του δεν είναι ικανό να ανακόψει τίποτα. Ούτε καν να στοιχειοθετήσει μια ισχυρή άμυνα απέναντι στα μέτρα λιτότητας που πέφτουν σαν βροχή κι αυτό το έδειξε εν μέρει και το εκλογικό αποτέλεσμα. Η πλειοψηφία των Ισπανών δεν ακολούθησε τους διαδηλωτές της Μαδρίτης, αλλά κατέβηκε στις κάλπες να ψηφίσει τιμωρώντας το «σοσιαλιστικό». Μπορεί το μανιφέστο των διοργανωτών του κινήματος των «αγανακτισμένων» να αποτελέσει να το σταματήσει.

■ Υεμένη

Στα πρόθυρα εμφυλίου

Σε κρίσιμη καμπή βρίσκεται πλέον η Υεμένη μετά την κατάρρευση για μια ακόμη φορά της πρωτοβουλίας του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου για την υπογραφή συμφωνίας μεταβίβασης της εξουσίας από τον πρόεδρο της χώρας και την κοινοβουλευτική αντιπολίτευση. Ο εξουσιομάντης δικτάτορας της Υεμένης Άλι Αμπντουλάχ Σάλεχ υπαναχώρησε για τρίτη φορά την τελευταία στιγμή και αρνήθηκε να υπογράψει τη συμφωνία, η οποία προβλέπει τη μεταβίβαση της εξουσίας μέσα σε 30 μέρες στον αντιπρόεδρο Αμπντραμπούχ Μανσούρ, το σχηματισμό κυβέρνησης επόπτης αντιπολίτευσης και την οικογένειά του.

Ο Σάλεχ παρακολούθησε την τελετή κατά την οποία η συμφωνία επικυρώθηκε από την αντιπολίτευση και τη χορήγηση ασυλίας στον Άλι Σάλεχ, στους συνεργάτες και στην οικογένειά του. Ο Σάλεχ παρακολούθησε την εθνική ενότητας με επικεραφαλής την αντιπολίτευση και τη χορήγηση ασυλίας στον Άλι Σάλεχ, στους συνεργάτες και στην οικογένειά του. από τον περασμένο Μάρτιο με το αντικυβερνητικό κίνημα απαιτώντας την παραίτηση του Σάλεχ. Οι συγκρούσεις εξεκίνησαν όταν κυβερνητικοί στρατιώτες άρχισαν να αποθηκεύουν όπλα και πυρομαχικά σε ένα σχολείο κοντά στην κατοικία του Σαντίκ αλ-Αχμάρ και οι φρουροί του επιχείρησαν να τους σταματήσουν. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, για τρίτη μέρα, με τουλάχιστον 38 νεκρούς μέχρι στηγμής και 24 τραυματίες, ενώ οι δυνάμεις του Άλι - Αχμάρ, σύμφωνα με το «Άλι - Τζαζίρω» (25/5/11), έχουν καταλάβει κτίρια υπουργείων, μεταξύ των οποίων το υπουργείο Εσωτερικών, τα γραφεία του κρατικού πρακτορείου ειδήσεων, Σαβα, και της Υεμενία, της κρατικής αεροπορικής εταιρίας.

Μετά τις εξελίξεις αυτές, ο Άλι Σάλεχ δήλωσε στις 25 Μαΐου ότι δεν θα σύρει τη χώρα σε εμφύλιο πόλεμο και έριξε όλη την ευθύνη στους αντιπάλους του. Διαβεβαίωσε ότι είναι έτοιμος να υπογράψει τη συμφωνία μεταβίβασης της εξουσίας, διευκρινίζοντας ταυτόχρονα ότι όταν εγκαταλείψει την εξουσία θα παραμείνει στη χώρα ως μέλος της αντιπολίτευσης. Οι κίνδυνος του εμφυλίου πολέμου μεγαλώνει την περιόδο από την παραπομπή του σε δίκη για τα εγκλήματα που τον βαρύνουν και την διάλυση συμμοριακά του καθεστώτος. Και η πλειοψηφία των διαδηλωτών τάσσεται εναντίον της συμφωνίας και απαιτεί την άμεση παραίτηση του Σάλεχ, την παραπομπή του σε δίκη για τα εγκλήματα που τον βαρύνουν και την διάλυση συμμοριακά του καθεστώτος. Και η πλειοψηφία αυτή ασκεί μεγάλη πίεση στις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης. Γ' αυτό, κι αν ακόμη ο Σάλεχ υπογράψει αύριο

Η «βόμβα» Ομπάμα αποδείχτηκε... στρακαστρούκα

Ηαναφορά (και όχι υποστήριξη, όπως θα δούμε παρακάτω) του Ομπάμα στα σύνορα Ισραήλ και Παλαιστίνης βάσει των ορίων του 1967, στην ομιλία που προγραμματοποίησε στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ την προηγούμενη Πέμπτη, έκανε το γύρο του κόσμου. Ο αμερικανός πρόεδρος εμφανίστηκε να βάζει πάλι φρένο στις άπληστες ορέξεις των Σιωνιστών και να παίρνει για πρώτη φορά τόσο καθαρή θέση υπέρ των Παλαιστίνιων σχετικά με τα σύνορα, «ξαφνιάζοντας το έναυσμα της αλλογής πολιτικής των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή» (το «ξάφνιασμα» το ανακάλυψε η «Αυγή» και την «αλλογή πολιτική» η Καθημερινή, σε σχετική αρθρογραφία των εφημερίδων αυτών την προηγούμενη Παρασκευή 20/5/11).

Από την άλλη μεριά, ο Νετανιάχου, που επισκέφθηκε την Ουάσιγκτον μία μέρα μετά, έκοψε κάθε συζήτηση για επιστροφή στα σύνορα του '67. Είδαμε λοιπόν να παίζεται ξανά το έργο «ο καλός Ομπάμα και ο κακός Νετανιάχου», σε μια διαστροφή της προγματικότητας που την είχαμε ξαναδεί όταν ο Ομπάμα υποτίθεται ότι «τραβούσε το αυτί» του Νετανιάχου στο ζήτημα των εποικισμών. Τελικά οι εποικισμοί «ξεπάγωσαν» και ξανάρχισε η οικοδομική δραστηριότητα στη Δυτική Οχθη, χωρίς η «δημοκρατική Αμερική» να κουνήσει ούτε το μικρό της δοχτυλάκι.

Αν όμως διαβάσει κανείς τόσο το λόγο του Νετανιάχου όσο και τις ομιλίες Ομπάμα, τόσο στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ όσο και τρεις μέρες αργότερα, στο ετήσιο συνέδριο της AIPAC (American Israeli Public Affairs Committee – Αμερικανοϊσραηλινή Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων, που

αποτελεί το άντρο του ισραηλινού λόμπι της ΗΠΑ), θα διαπιστώσει ότι η «βόμβα» του Ομπάμα δεν ήταν παράμια στρακαστρούκα που δεν προκάλεσε την παραμικρή ρωγμή στην ακλόνητη αμερικανοϊσραηλινή συμμαχία.

Τι είπε ο Ομπάμα

Για την ακρίβεια, η αναφορά που έκανε ο Ομπάμα στα σύνορα του '67 δεν σήμαινε καν την υποστήριξή του στη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα αυτά, όπως παρουσιάστηκε από τα ΜΜΕ! Για του λόγου το αληθές αντιγράφουμε την επίμαχη δήλωση του Ομπάμα: «Πιστεύουμε ότι τα σύνορα μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστίνης θα έπρεπε να βασιστούν στα όρια του 1967 με αμοιβαίες συμφωνίες ανταλλαγής (σ.ο. η έμφαση δική μας), έτσι ώστε να οριστούν εξασφαλισμένα και αναγνωρισμένα σύνορα για τα δύο κράτη» (Αστριέπεντ Πρεσ, 19/5/11).

Η διπλωματική γλώσσα του Ομπάμα ξεκαθαρίστηκε από τον ίδιο, τρεις

μέρες αργότερα στο συνέδριο της AIPAC: «Τώρα, η αναφορά μου στα όρια του 1967 με αμοιβαία συμφωνημένες ανταλλαγές ήταν που απέσπασε το μεγαλύτερο μέρος της προσοχής. Και καθώς η θέση μου παραπομπήκε επανειλημένα, αφήστε με να σας εξηγήσω τι σημαίνει «όρια του 1967 με αμοιβαία συμφωνημένες ανταλλαγές». Εξ ορισμού, σημαίνει ότι τα δύο μέρη – οι Ισραηλίνοι και οι Παλαιστίνιοι – θα διαπραγματευτούν σύνορα που θα είναι διαφορετικά από αυτά που υπήρχαν στις 4 Ιουνίου του 1967. Είναι μία γνωστή φόρμουλα για δύους όσοι έχουν εργαστεί γι' αυτό το ζήτημα επί μία γενεά. Επιπρέπει στα μέρη να κρίνουν μόνα τους τις αλλαγές που έλαβαν χώρα τα τελευταία 44 χρόνια, συμπεριλαμβανομένης της νέας δημογραφικής πραγματικότητας, πάνω στη βάση των αναγκών των δύο πλευρών. Ο τελικός στόχος είναι δύο κράτη για δύο λαούς» (Αλ Τζαζίρα, 22/5/11).

Σύνορα που θα βασίζονται (κι όχι θα είναι) στα όρια του '67 με ανταλ-

λογές εδαφών ζήτησε ο Ομπάμα από την πρώτη κιδούς ομίλα του στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που μεταφράστηκε σε δήθεν υποστήριξή του σε παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του '67. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα σύνορα του '67 δεν είναι τα όρια που υποστηρίζει ο Ομπάμα, αλλά η βάση συζήτησης πάνω στην οποία θα γίνει το «κόψε-ράψε» για να ληφθούν υπ' οψη οι «δημογραφικές αλλαγές» των τελευταίων 44 χρόνων». Πίσω από αυτό κρύβεται η υποστήριξη Ομπάμα στην προσάρτηση των μεγάλων εποικισμών της Δυτικής Οχθης στο Ισραήλ (όπως ζητούν οι Σιωνιστές), προκειμένου να συνανείσει στη δημιουργία ενός «παλαιστινιακού κράτους». Κι αυτό το κράτος ο Ομπάμα το θέλει «αποστρατιωτικοποιημένο!» Αν δεν γίνουν αυτά «καμία ψήφος στον ΟΗΕ δεν θα δημιουργήσει ποτέ ένα ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος» υποστηρίζει ο Ομπάμα, κλείνοντας μια για πάντα την πόρτα στα σχέδια της Παλαιστινιακής Αρχής να ζήτησε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το φιλιόπτωρο ψήφο αναγνώρισης, η οποία άμως δεν θα έχει καμία πρακτική αξία, όπως καμία πρακτική αξία δεν είχαν τόσα ψηφίσματα υπέρ των Παλαιστινίων που έχουν ψηφιστεί από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

Την πρόσφατη συμφωνία συμφιλίωσης Φατάχ-Χαμάς ο Ομπάμα την χαρακτήρισε «τεράστιο εμπόδιο για την ειρήνη», εξαπολύοντας τα πύρα του κατά της «τρομοκρατικής» Χαμάς και θέτοντας ξανά στην προσπατούμενα την αποδοχή από τη Χαμάς του δικαιώματος ύπαρξης του Ισραήλ, την αποκήρυξη της βίας και τη δέσμευση σε όλες τις προηγούμενες συμφωνίες που είχε συνάψει η Παλαιστινιακή Αρχή με τους Σιωνιστές καθώς και την απελευθέρωση του ισραηλινού λοχία Γκιλάντ Σαλίτ. Δηλαδή, ο Ομπάμα δεν κάνει βήμα πίσω από την πολιτική Μπους στο παλαιστινιακό ζήτημα. Καταλήγοντας, έσπασε σ' ένα φιλοσιωνιστικό κρεσέντο που θα έκανε ακόμα και τον Σαρόν (που από το 2006 έχει μετατραπεί σε φυτό) να βγει από... τη γλάστρα του: «Έγω και η κυβέρνησή μου κάναμε την ασφάλεια του Ισραήλ προτεραιότητα. Γ' αυτό αυξήσαμε τη συνεργασία μεταξύ των δύο στρατών μας σε πρωτοφανή επίπεδα. Γ' αυτό παρέχουμε τις πιο προηγμένες τεχνολογίες μας στους ισραηλινούς συμμάχους. Γ' αυτό, παρά τους δύσκολους οικονομικά καιρούς, έχουμε αυξήσει την εξωτερική οικονομική βοήθεια προς το στρατό σε επίπεδα ρεκόρ. Αυτό συμπεριλαμβάνει την επιπρόσθετη υποστήριξη – εκτός της κανονικής στρατιωτικής βοήθειας – για το αντιπυραυλικό σύστημα Σιδερένια Ασπίδα» (από την ομιλία στο συνέδριο της AIPAC, Αλ Τζαζίρα, 22/5/11).

Και τα πρόγραμμα θα γίνουν χειρότερα, καθώς οι μη δημοφιλείς δυτικές δυνάμεις και οι τακτικές τους δεν πρόκειται να κερδίσουν τον πόλεμο με την εξέγερση. Οι Ταλιμπάν είναι περισσότεροι τώρα απ' ότι πριν από ένα χρόνο και οι στοχευμένες δολοφονίες των ηγετών τους ριζοστικοποιούν περισσότερο το κίνημα.

Η απόρριψη της ανάμιξης της Δύσης συνεχίζει να αυξάνεται. Οταν ο στρατηγός Πετρέους, ο αρχιτέκτονας της εφόδου το 2007 στο Ιράκ και ο επόμενος διοικητής της CIA, έφτασε ως ο νέος διοικητής των αμερικανικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν τον Ιούνιο του 2010, έφερε μια αλλαγή στη στρα-

Οι σιωνιστικές απαιτήσεις

Ας δούμε όμως τι ζήτησε ο Νετανιάχου. Αφού ευχαρίστησε για την ομέριστη αμερικανική υποστήριξη και ευλόγησε ξανά τα γένια του παρουσιάζοντας τη χώρα του σαν τη μόνη χώρα της Μέσης Ανατολής όπου οι άραβες πολίτες ζουν «ελεύθεροι» (!) και εξαπέλυσε τα πυρά του κατά του «τρομοκρατικού» Ιράν που λίγο έλλειψε να μας πει ότι απειλεί... κάθε ζωντανό οργανισμό πάνω στη γη, ο Νετανιάχου παρουσίασε ξεκάθαρα τις σιωνιστικές θέσεις. Σύμφωνα μ' αυτές, οι Παλαιστίνιοι θα πρέπει να δεχτούν τα ακόλουθα:

1. Να δεχτούν τις δημογραφικές αλλαγές που συνέβησαν από το 1967. Σύμφωνα με το Νετανιάχου, οι 650 χιλιάδες Ισραηλίνοι που ζουν πέρα από τα όρια του 1967 διαμένουν στις γειτονιές και τα πρόστιμα της Ιερουσαλήμ και του ευρύτερου Τελ Αβίβ. Επομένως, «κάτω από μία ρεαλιστική συμφωνία ειρήνης, αυτές οι περιοχές, όπως και άλλες κρίσιμης στρατηγικής και έθνικης σημασίας, θα έπρεπε να ενσωματωθούν στα τελικά σύνορα του Ισραήλ».

2. Να ξεχάσουν κάθε σκέψη για επιστροφή των προσφύγων: «Οι Εβραίοι απ' όλο τον κόσμο θα έχουν το δικαίωμα να επιστρέψουν στο εβραϊκό κράτος. Οι Παλαιστίνιοι απ' όλο τον κόσμο θα έχουν το δικαίωμα να επιστρέψουν, εάν το θελήσουν, σε ένα παλαιστινιακό κράτος. Αυτό σημαίνει ότι το πρόβλημα των παλαιστίνιων προσφύγων θα λυθεί έξω από τη σύνορα του Ισραήλ».

3. Να ξεχάσουν την Ιερουσαλήμ για πρωτεύουσά τους. «Οσο για την Ιερουσαλήμ, μόνο ένα δημοκρατικό Ισραήλ έχει προστατεύσει την ελευθερία της λατρείας για όλες τις θρησκείες στην πόλη. Η Ιερουσαλήμ δεν θα πρέπει να διαιρεθεί ποτέ. Η Ιερουσαλήμ θα πρέπει να παραμείνει η ενιαία πρωτεύουσα του Ισραήλ».

4. Να καταθέσουν τα όπλα και να δεχτούν ένα αποστρατιωτικοποιημένο κράτος. Ενα πλήρως αποστρατιωτικοποιημένο κράτος. Αυτό – όπως υποστήριξε – είναι κεφαλαιώδες για την ασφάλεια του Ισραήλ, όπως κεφαλαιώδης είναι η μακρόχρονη διατήρηση της ισραηλινής στρατιωτικής παρουσίας κατά μήκος του ποταμού Ιορδάνη, δηλαδή σε όλα τα ανατολικά σ

Για τη δική μας πατρίδα

«Η Ελλάδα αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη από μία ενιαία και δυνατή φωνή, που να λέει ρητά σε όλους ότι θέλουμε, μπορούμε και θα κάνουμε ό,τι χρειάζεται, με όποιο κόστος, για να βγάλουμε την πατρίδα μας από την κρίση». Σήκωσε ξανά τα γαλανόλευκα λάβαρα ο Παπανδρέου (συνέντευξη στο «Εθνος της Κυριακής»). Οπως ακριβώς σήκωναν τα γαλανόλευκα λάβαρα εκείνοι που ορκίστηκαν πίστη στον Φύρερ και κυνηγούσαν τους αγωνιστές της Αντίστασης, έτσι και οι σύγχρονοι δωσίλογοι εξαπολύουν τα κύματα των επιθέσεών τους ενάντια στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, επισείσοντας την απειλή της καταστροφής και φουσκώνοντας τα στήθο τους για τη σωτηρία της πατοϊδας.

«Και δεν κάνω πίσω για τη σωτηρία της χώρας», δηλώνει ο Παπανδρέου, φτύνοντας κατάμουτρα τον ελληνικό λαό, τον οποίο έχει βάλει στη μέγκεν και τον στύβει, για να του πάρει και την τελευταία ικμάδα. Πατριωτικά λάβαρα σείει ακόμα και ο Δασκαλόπουλος, ο πρόεδρος των Βιομηχάνων. Ο βιομήχανος που πούλησε τη βιομηχανία του και «πάρκαρε» τα λεφτά σ' ένα fund με έδρα το Λουξεμβούργο, το οποίο σίγουρα κερδοσκοπεί και με το ελληνικό κρατικό χρέος, παραδίδει μαθήματα πατριωτισμού και κορδώνεται σαν δικτατορίσκος.

Ο εκβιασμός δεν πρέπει να περάσει. Οταν αυτοί κλαίνε για τον κίνδυνο χρεοκοπίας της χώρας, σχεδιάζουν τα νέα μέτρα για τη χρεοκοπία των εργαζόμενων. Μας έχουν ρίξει σ' ένα βαρέλι δίχως πάτο και μας νανουρίζουν με εθνικά άσματα, για να κυλάμε χωρίς αντίσταση.

Για να υπάρξει αντίσταση πρέπει να φύγει από τη μέση το εθνικό συμφέρον και να μπει μπροστά το ταξικό συμφέρον. Δεν είναι ίδια η δική μας πατρίδα με την πατρίδα του Παπανδρέου και του Δασκαλόπουλου. Αυτοί κοιτάζουν τα κέρδη μιας χούφτας πλουτοκρατών, ξένων και ντόπιων, ενώ εμείς κοιτάζουμε την επιβίωση. Πραγματική αλλαγή της κατάστασης θα υπάρξει μόνο όταν οι εργαζόμενοι διακρηύουν ότι δεν τους ενδιαφέρει οποιαδήποτε συζήτηση περί χρέους και κινδύνου χρεοκοπίας και παρουσιάσουν τα δικά τους ταξικά αιτήματα. Αλλιώς, θα έχουμε συνέχεια ένα πολιτικάντικο παιχνίδι ανάμεσα σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση, διανθισμένο με εκτονωτικές 24ωρες απερονίες από καιρού εις καιρόν.

Πώς, όμως, να βγει μπροστά το ταξικό συμφέρον και να κυριαρχήσει, όταν το κοινοβουλευτικό σύστημα ζει και βασιλεύει, όταν τα αστικά ΜΜΕ εξακολουθούν να είναι ο μοναδική πηγή ενημέρωσης, όταν η εργατική τάξη λειτουργεί σαν αντικείμενο και όχι σαν υποκείμενο της πολιτικής; Για να πάψουμε να κινούμαστε κάτω από ξένες σημαίες πρέπει να ράψουμε τις δικές μας. Πραγματικές ταξικές σημαίες, όχι κάλπικες. Σημαίες που θα υποδηλώνουν την ανεξάρτητη πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, που απαιτεί τα πάντα, γιατί αυτή τα δημιουργούσε.

■ Ποια πατρίδα σώζει το ΠΑΣΟΚ:

Απόσπασμα από συνέντευξη του Μ. Χρυσοχοϊδη στο «Πρώτο δέμα»:

Ερώτηση: Πόσο ανέτα νιώδετε όμως όταν επί των ημερών της διακυβέρνησής σας μιλάτε για ιδιωτικοποίησεις, μείωση του κονωνικού κράτους, περικοπές των συντάξεων και απολύσεις στο δημόσιο τομέα;

Μ. Χρυσοχοΐδης: Για μένα, το να υπηρετείς την πατρίδα σου και το δημόσιο συμφέρον, είναι απόδειξη ευδύνης και προσδευτισμού. Δεν κρύφθηκα ποτέ πίσω από δογματισμούς και κενά συνδήματα για να επιβεβαιώνω την ταμπέλα του σοσιαλιστή. Για μένα ΠΑΣΟΚ και Κεντροαριστερά είναι συνώνυμα της ευδύνης, της έξυπνης προσαρμογής, των αποτελεσμάτων, της τόλμης, του σεβασμού των δικαιωμάτων του μη προνομιούχου, της παραγωγής πλούτου που επιστρέφει στην κοινωνία. Αν πρέπει να ακουγόμαστε διαφορετικοί για να σώσουμε την πατρίδα, μην αμφιβάλλετε ότι δαπανούμε το κάνουμε.

Συμπέρασμα: Πατρίδα δεν είναι οι εργαζόμενοι, δεν είναι οι συνταξιούχοι, δεν είναι ο κρατικός πλούτος. Τι είναι πατρίδα; Τα κέρδη του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου και της ντόπιας αστικής τάξης.

■ Στυγνή καπιταλιστική λογική

Ο Χρυσοχόϊδης έδωσε συνέντευξη και στην ισπανική *El País*. Αντιγράφουμε ένα σημείο, που αποκαλύπτει τη στυγνή και παταλιστική λογική της κυβέρνησης:

Ερώτηση: Και στο δημόσιο τομέα, δα προχωρήσετε τελικά σε απολύσεις υπαλλήλων, ή δια μειωθεί ο όγκος των υπαλλήλων μόνο μέσω της μη σαναπλήρωσης των δέσεων όσων συνταξιοδοτούνται;

Μ. Χρυσοχοΐδης: Δεν έχει αποφασιστεί να απολυθούν υπάλληλοι. Αλλά, από την άλλη, υπάρχει ένα πραγματικό πρόβλημα. Ο ιδιωτικός τομέας έχει χάσει χιλιάδες δέσμεις εργασίας, ενώ στο δημόσιο συμβαίνει το αντίθετο. Ετσι ο δημόσιος τομέας στην Ελλάδα δεν είναι παραγωγικός. Προσπαθούμε να αλλάξουμε το δημόσιο τομέα για να γίνει πιο παραγωγικός και πιο αποτελεσματικός.

σηματικός.
Η παραγωγικότητα συνδέεται αποκλει-
στικά με τη μείωση του αριθμού των εργα-
ζόμενων. Το κέρδος δεν υπεισέρχεται στον
προβληματισμό των κυβερνητικών στελε-
χών. Αυτό δεωρείται ιερό και απαραβίαστο

Το κέρδος είναι ο σκοπός της παραγωγής, όχι η ικανοποίηση των ανδρώπινων αναγκών.

■ Περί καθαριάτων

Πρώτα έκανε τις γνωστές ρατσιστικές δηλώσεις, με τις οποίες ξεπέρασε και τους Χριστιανούς σαυγίτες, και μετά βγήκε διαμαρτυρόμενος διότι δήδειν τον διαστρέβλωσαν και προσπαθούν να τον λιντσάρουν! Α, όλα κι όλα αυτός δεν μιλήσει για ξερονήσια,

■ Ηρθε κι έστρωσε

Αρκετοί εξεπλάγησαν δετικά από την αναφορά του Ομπάμα, παρουσία του φασίστα Νετανιάχου, στην ίδρυση παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967. Πριν αλέκτωρα φωνήσαι, όμως, ο Ομπάμα φρόντισε να βάλει τα πράγματα στη δέση τους, μιλώντας στο συνέδριο του πανίσχυρου σιωνιστικού λόμπι [AIPAC]. Εκείνο που εννοούσα, επίε, είναι μια «αμοιβαία συμφωνημένη ανταλλαγή» εδαφών μεταξύ Παλαιστίνιων και Ισραηλινών, ώστε να εγκαθιδρυθούν «ασφαλή και αναγνωρισμένα σύνορα και για τα δύο κράτη με βάση και τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί την τελευταία 44ετία». Δηλαδή, οι σιωνιστές να κρατήσουν τους εποικισμούς με τους οποίους έχουν κάνει σουρωτήρι ολόκληρη τη Δυτική Οχθή και να δώσουν στους Παλαιστίνιους κάποια εδάφη στην έρημη!

Το καλύτερο το κράταγε για το τέλος. Δεν δα επιτρέψω, είπε, στην παλαιστινιακή πλευρά να προσπαθήσει να πετύχει την αναγγώριση ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους, μέσω ψηφοφορίας στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τον ερχόμενο Σεπτέμβρη. Στο ενδεχόμενο, δε, να υπάρξει τέτοια ψηφοφορία και τέτοια απόφαση, απάντησε με την κυνική λογική του ιμπεριαλιστή: «Καμία ψηφοφορία στον ΟΗΕ δεν θα σδηγήσει ποτέ σε ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος».

Εμείς τι να πούμε; Να τον [ξανα]χαίρονται τον μεγάλο ειρηνιστή τους εκείνοι που πανηγύριζαν πάνω στην εκλογή του. Ιδιαίτερα οι αριστερούδεσποι...

■ Αριστερή σοσιαλδημοκρατία ή αλλιώς ΣΥΝ

Συνέντευξη στο κομματικό ραδιόφωνο «105,5 Στο Κόκκινο» έδωσε την περασμένη Δευτέρα ο εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΝ Π. Σκουρλέτης. Από τις πρώτες κιόλας λέξεις του φάνηκε καθαρά το στίγμα μιας σοσιαλδημοκρατίκης πολιτικής, που ψελλίζει μια αριστερούτσικη κριτική στην κυβέρνηση, χωρίς να αμφισβητεί την ουσία του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής: «Υπάρχει η εμπονίη στην ίδια συνταγή και αυτό είναι που κάνει τα πράγματα τραγικά από όλες τις απόψεις. Διότι έχοντας την εμπειρία του ενός χρόνου, το να επιμείνεις σε αυτή την καθολικά αποτυχημένη σε όλα τα επίπεδα πολιτική, αποτελεί πια ένα έγκλημα. Εγκλημα είς βάρος των εργαζομένων και του τόπου».

Ο κ. Σκουρλέτης δεν επιλέγει τυχαία τη λέξη «τραγικά» για να πειργάψει τη σημειρινή κατάσταση. Το τραγικό προκύπτει ερήμην των δρώντων προσώπων, κόντρα στη δέληση τους. Οχι, δεν αμφισβητεί τις προδέσεις της κυβέρνησης ο ΣΥΝ. Αμφισβητεί την αποτελεσματικότητα της πολιτικής της, γι' αυτό και την χαρακτηρίζει «καθολικά αποτυχημένη σε όλα τα επίπεδα». Είναι, όμως, καθολικά αποτυχημένη αυτή η πολιτική; Αν ήταν έτσι, τότε οι καπιταλιστές δα είχαν ξεσηκωθεί ενάντια στην κυβέρνηση. Αυτοί, όμως, την επαινούν και απαιτούν γενική συστράτευση πίσω της. Το διεδνές χρηματιστικό κεφάλαιο εξασφαλίζει τα τοκογλυφικά του κέρδη, οι ντόπιοι καπιταλιστές εξασφαλίζουν πάρμαθηνη εργατική δύναμη, η «κινεζοποίηση» του προλεταριάτου προχωρά με γοργούς ρυθμούς, η κρατική περιουσία βγαίνει στο σφυρί, πού την είδε την καθολική αποτυχία ο εκπρόσωπος του ΣΥΝ;

■ Μαζεμένα πόγια

Αυτή τη φορά ο Παπακωνσταντίνου ήταν προσεκτικός. Μετά την απόφαση υποβάθμισης της πιστοληπτικής αξιολόγησης του ελληνικού κράτους από τον οίκο Fitch, δεν μίλησε για υποβολιμαία απόφαση, αλλά σημείωσε πως η απόφαση του Fitch «έρχεται σε μια περίοδο που το οικονομικό πρόγραμμα αξιολογείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ και επηρεάζεται από την έντονη φημολογία η οποία κατακλύζει τον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο» και άφησε μόνο τον υπαινιγμό, ότι η απόφαση του Fitch «παραβλέπει τις επιπρόσθιες δεσμεύσεις που έχει ήδη αναλάβει η ελληνική κυβέρνηση, ώστε να επιτύχει τον δημοσιονομικό στόχο για το 2011, αλλά και να επιταχύνει το πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων». Δηλαδή, τι περίμενε να κάνουν οι σύμβουλοι των ραντερόδων, όταν το Eurogroup έτριψε στη μούρη του Παπακωνσταντίνου το περιβόλητο Μεσοπρόδειμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής και τον υποχρέωσε να το ξαναγράψει υπό τις οδηγίες της τρόικας; Να του βαράνε παλαιμάκια;

■ Προσωπικά παιχνίδια

Πάλι τα ίδια κόλπα. Είπαν διάφορα οι υπουργοί στο υπουργικό συμβούλιο, τα διοχέτευσαν στους δημοσιογράφους για να τα γράψουν και μετά ψήφισαν όλοι τα νέα μέτρα. Ούτε ένας τους δεν είχε την ευδιξία να παραιτηθεί. Ούτε ένας τους δεν δύμισε στον πρωθυπουργό και τον υπουργό Οικονομικών, ότι πριν από 35 μέρες τους είχαν ξαναπαρουσιάσει το Μεσοπρόδειμο Πρόγραμμα και τους είχαν ξαναβάλει να το ψηφίσουν. Κανένας τους δεν είχε την ευδιξία να παραιτηθεί τουλάχιστον επειδή τον κοροϊδεύουν, μετατρέποντάς τον σε χειροκροτητή αποφάσεων που παιρνονται αλλού. Είναι βλέπετε γλυκιά, πολύ γλυκιά η εξουσία. Και προσοδοφόρα, πολύ προσοδοφόρα. Απλά, κάποιοι ελπίζουν ότι με το παιχνιδάκι των ενστάσεων και των διαφωνιών, που δεν εμποδίζουν σε τίποτα τη λήψη αποφάσεων, μπορούν να διασωθούν προσωπικά, όταν θα καταρρεύσει το σημερινό κυβερνητικό οικοδόμημα. Γιατί όλοι ξέρουν ότι θα καταρρεύσει.

■ Παχύδερμο

Εκπληκτική η απάντηση που έδωσε ο Παπακωνσταντίνου στην ερώτηση γιατί δεν παραιτείται, αφού ο ίδιος είχε πει πως αν χρειαστεί να παρθούν νέα μέτρα, δια παρατηρεί, γιατί δια σημαίνει πως έχει αποτύχει. Ούτε ο Μητσοτάκης στις δόξεις του δεν δια πούσε να δώσει τέτοια απάντηση. Και τι θα γινόταν αν παραιτούμουν εγώ, είπε. Και ο επόμενος υπουργός την ίδια πολιτική θα εφάρμοζε!

Πέρα από την ακολουθούμενη πολιτική, που είναι συλλογική και όχι ατομική υπόθεση, ο άνδρωπος αυτός είναι το μεγαλύτερο παχύδερμο που υπάρχει στην ελληνική αστική πολιτική σκηνή. Ενας ψεύτης που λέει τα πιο χονδροειδή ψέματα με τον πιο φυσικό τρόπο και δεν έχει κανένα πρόβλημα να τα αντικαταστήσει με νέα ψέματα μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα.

Φυσικά, δεν πρέπει να μείνουμε σ' αυτό, ούτε να το καταστήσουμε κύριο ζήτημα, γιατί είναι πολλοί αυτοί που προορίζουν τον Παπακωνσταντίνου για αποδιοπομπάρι τράγο και αυτή την τύχη δεν θα γλιτώσει. Δεν μπορούμε, όμως, και ν' αφήνουμε ασχολίαστη τη χοντροπετσιά και την ξετισπωτσιά.

■ Πακιστάν

Βαρύ τίμημα πληρώνει ο στρατός

Βαρύ τίμημα για τη συνεργασία της πακιστανικής κυβέρνησης και της στρατιωτικής ηγεσίας με τις ΗΠΑ στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» πληρώνει ο πακιστανικός στρατός. Η προσπάθεια της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας να πείσουν ότι ήταν αμέτοχης στην επιχείρηση δολοφονίας του Οσάμα μπτιν Λάντεν τον Ιανουάριο του 2001, οι υποκριτικές διακηρύξεις τους ενάντια στις επιθέσεις από μη επανδρωμένα αεροσκάφη στην παστούνη της βάσης Ταλιμπάν, αλλά είχαν υψηλού στρατιωτικού επιπέδου εκταίφευση, ήταν εξαιρετικοί σκοπευτές και είχαν πρωταρχικό στόχο την καταστροφή στρατιωτικού εξοπλισμού. Χρησιμοποιούσαν κυάλια νυχτερινής άρσης και έφεραν χειροβομβίδες, ρουκέτες και τουφέκια.

καταλάβουν το κτίριο.

Σε σχετικό ρεπορτάριο της BBC (24/5/11), με τίτλο: «Νέο είδος μοχητών» πίσω από την επίθεση στο Καράτσι, επικαλούμενο δηλώσεις αξιωματικών και μαρτυρίες στρατιωτών της βάσης, μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι επρόκειτο για μια καλά οργανωμένη επιχείρηση, η σφρόδρωτη, η ταχύτητα και η οργάνωση της οποίας προκάλεσαν σοκ στο στρατιωτικό προσωπικό της βάσης. Οτι οι 6 μοχητές δεν ήταν συνηθισμένοι Ταλιμπάν, αλλά είχαν υψηλού στρατιωτικού επιπέδου εκταίφευση, ήταν εξαιρετικοί σκοπευτές και είχαν πρωταρχικό στόχο την καταστροφή στρατιωτικού εξοπλισμού. Χρησιμοποιούσαν κυάλια νυχτερινής άρσης και έφεραν χειροβομβίδες, ρουκέτες και τουφέκια.

Κατά την πολύωρη σύγκρουση σκοτώθηκαν 13 πακιστανοί στρατιώτες και τραυματίστηκαν 20, ενώ από τους αντάρτες σκοτώθηκαν 4 και 2 κατάφεραν να διαφύγουν.

Ηταν η δεύτερη επίθεση μετά τη διπλή βομβιστική επίθεση, με 98 νεκρούς, σε στρατόπεδο της Συνοροφυλακής στην Σαμπντακάρ, ύστερα από τη δολοφονία του Οσάμα μπτιν Λάντεν της 2 Μαΐου. Και για τις δύο επιθέσεις την ευθύνη ανέλαβαν οι Ταλιμπάν. Στις 25 Μαΐου έγινε μια ακόμη επίθεση με αυτοκίνητο φορτωμένο εκρηκτικά σε αστυνομικό σταθμό της πόλης Πεσαφάρ. Η έκρηξη σχεδόν ισοπέδωσε το κτίριο και προκάλεσε το θάνατο 6 και τον τραυματισμό 26 αστυνομικών. Η νέα επίθεση έγινε σε απόσταση 1 χλμ περίπου από το αμερικανικό προξενείο και στην ίδια περιοχή όπου την περασμένη βδομάδα ανατινάχτηκε ένα αυτοκίνητο - βόμβα καθώς περνούσε μια αυτοκινητοπομπή του αμερικανικού προξενείου.

Ναι, οι Αφγανοί μας μισούν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
αρχανικούς στρατός να είναι αρκετά μεγάλος και ισχυρός για να αντισταθεί στους Ταλιμπάν. Το έχουμε ήδη δει αυτό στην ανατολή μετά την εκκένωση μερικών αμερικανικών βάσεων. Οι αντάρτες έχουν πάρει υπό τον έλεγχο τους πολλές κοιλάδες και ριζοσπαστικές ομάδες, όπως η Λασκάρ - I - Τάμπτα και η Άλ - Κάντα έχουν βρει τώρα καταρύγιο στο Αφγανιστάν.

Θλιβερό ρεκόρ: Περισσότερα από δέκα χρόνια μετά την εισβολή, η συμμαχία δεν μπορεί ακόμη να εγγυηθεί ότι ριζοσπαστι-

κές ομάδες δεν θα χρησιμοποιούν το Αφγανιστάν ως καταφύγιο. Είναι ανάγκη οι ΗΠΑ να επανεξετάσουν τη στρατηγική τους σήμερα και να αρχίσουν να διαπραγματεύονται την καλύτερη δυνατή λύση με την εξέγερση, αν θέλουν να φύγουν σύντομα. Ο θάνατος του Μπτιν Λάντεν δίνει στην Ουάσιγκτον μια ευκαιρία να κάνει αικριβώς αυτό. Ο πρόεδρος Ομπάμα απολαμβάνει ένα βαθμό πολιτικής κάλυψης να αλλάξει πορεία στο Αφγανιστάν και να διαπραγματευτεί με τους Ταλιμπάν. Αυτό δεν εξασφαλίζει την επιτυχία, αλλά είναι η μόνη ελπίδα που έχει απομένει.

■ Ιστορική για τα δεδομένα της Ξάνθης απόφαση

«Κηρύσσει απαράδεκτη τη δίωξη και απαλλάσσει»

Το στήσιμο σκευωριών από τους ομόλογους κύκλους των ελληνικών μητροπόλεων προσπάθησαν να μιμηθούν οι αδέξιοι και άπειροι επαρχιώποι και κατασταλτικοί μηχανισμοί, με αποτέλ

■ Ανέγγιχτες οι πολεμικές δαπάνες

Μηνημόνιο Νο 4, Φλεβάρης 2010. Οι τόνι έχουν ανέβει, η φιλολογία περί ανάγκης νέου δανείου, νέου Μηνημόνιου, αναδιάρθρωσης του χρέους κ.λπ. βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη. Από τα ΜΜΕ καθημερινά βλέπουν το φως της δημοσιότητας ειδήσεις για νέα μέτρα. Το ίδιο το οναθεωρημένο Μηνημόνιο παίρνει τη χατζάρα και κόβει. Κόβει από παντού και ιδιαίτερα από τις κάθε ειδους κοινωνικές δαπάνες. Ακόμα και από τις πιο στοιχειώδεις. Κόβει από παντού, εκτός από τις πολεμικές δαπάνες. Στο σχετικό χωρίδιο διαβάζουμε τα εξής γενικά και ασύριστα:

«Το νέο Εθνικό Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Στρατιωτικών Προμηθειών, 2011-2025, το οποίο αναμένεται να υιοθετηθεί το Μάιο του 2010, προβλέπει μια μείωση των αμυντικών δαπανών, η οποία θα συνεισφέρει διαφοράς στη δημοσιονομική εξυγίανση, χωρίς να επηρεάζεται το αξιόμαχο των εθνικών αμυντικών δυνάμεων».

Οπως βλέπετε, δεν υπάρχουν ούτε ποσοστά μείωσης ούτε απόλυτα μεγέθη. Να πουν, βρει αδερφέ, ότι θα εξοικονομήσουμε τόσα δισ. Μπαίνε, δε, και ο όρος της διατήρησης του «αξιόμαχου» και το γλυκό δένει. Γιατί η τρόικα δεν παρεμβαίνει σ' αυτόν τον τομέα και δεν υποχρεώνει την κυβέρνηση να κόψει συγκεκριμένα ποσά, όταν μάλιστα είναι γνωστό ότι οι πολεμικές δαπάνες συνεπάγονται μια τεράστια δημοσιονομική επιβάρυνση και ελάχιστη συμμετοχή στον τομέα του ΑΕΠ; Η απάντηση είναι απλή. Οι πολεμικές δαπάνες σημαίνουν παραγγελίες στα μονοπάλια (και) των ευρωπαϊκών ιμπεριολιστικών χωρών. Υποβρύχια και τανκς από τη Γερμανία, φρεγάτες από τη Γαλλία και πάκι λέγονται πρέπει να εξακολουθήσουν να αγοράζονται από το πτωχευμένο ελληνικό κράτος. Γ' αυτό και δεν πειράζουν καθόλου αυτόν τον τομέα κρατικών δαπανών.

■ Κάτω τα χέρια από τους τραπεζίτες

Δεν το λέμε εμείς, το λέει η τρόικα, όπως ομολογεί ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου (συνέντευξη στον Παπαχελά): «Προτείναμε για παράδειγμα –και αυτό νομίζουμε πως είναι κάτι το οποίο πρέπει να γίνει, γιατί ένας τρόπος να έχεις έσοδα χωρίς προγραμματική επιβάρυνση– ένα πολύ μικρό τέλος σε κάποιες τραπεζικές συναλλαγές της τάξης του 0,1%. Αυτό δεν το βλέπουν πολύ θετικά, διότι δεν θέλουν να επιβαρυνθεί ένα τραπεζικό σύστημα, το οποίο έχει τα προβλήματα ρευστότητας που έχει, αυτή τη στιγμή. Εν πάσι περιπτώσει, τα κουβεντιάζουμε όλα αυτά. Θα γίνει και εκεί συζήτηση και με τα άλλα κόμματα, για να καταλήξουμε σε κάτι».

Το «δεν το βλέπουν πολύ θετικά» είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Παπακωνσταντίνου λέει το «φράγμα πάρτω». Την ώρα που ετοιμάζονται να βάλουν χαράτσι ακόμα και στις επικουρικές συντάξεις των 300 ευρώ, την ώρα που χωρίς κανένα δισταγμό ανακοίνωσαν χαράτσι 1% στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, για την αντιμετώπιση της ανεργίας (πρόκειται για χαράτσι κυριολεκτικά, δηλαδή για κεφαλικό φόρο, δεδομένου ότι οι δημόσιοι υπαλλήλοι δεν έχουν ανεργία, ώστε να 'χει ανταποδοτικό χαρακτήρα αυτή η εισφορά), αρνούνται να βάλουν μια ελάχιστη εισφορά (0,1%) σε κάποιες τραπεζικές εργασίες.

■ Γελοίος δικτατορίσκος

«35 χρόνια εθνικής αιωνιότης (...) καθεστώς ευρωπαϊκής κηδεμονίας (...) βρισκόμαστε ένα βήμα πριν απ' τον γκρεμό (...) με εμπροσθοφυλακή τους εργατοπατέρες και τις συντεχνίες, με οπισθοφυλακή την οντιδραστική γραφειοκρατία (...) ο πολιτικός χουλιγκανισμός ορισμένων συντεχνιών και συνδικαλιστών (...) ο λαός μας έχει ανάγκη από μία ισχυρή διακυβέρνηση (...) η κατάσταση δεν είναι απλώς αδιέξοδη, είναι οριακή για την ίδια την εθνική μας υπόσταση (...) εφόσον λοιπόν το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να δώσει διέξοδο, είναι αναγκαία η προσφυγή στον λαϊκό παράγοντα». Μ' αυτές τις προκλητικές φράσεις διάνθισε ο Δασκαλόπουλος την ομιλία του στη φετινή γενική συνέλευση του ΣΕΒ, για να καταλήξει στην πρόταση για δημοψήφισμα «που θα θέσει την κοινωνία μας μπροστά στο μοναδικό, πλέον, σήμερα, βαθύτερο εθνικό μας διακύβευμα: ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕ στον δρόμο που επιβάλλει η ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, με τους όρους και με τις θυσίες που απαιτεί η παραμονή μας στην ευρωζώνη; Είμαστε διατεθειμένοι να καταβάλουμε το κόστος των ολλαγών που απαιτούνται για να μην κατέβουμε από το τρένο της Ευρώπης; Ή ΑΠΟΧΩΡΟΥΜΕ και πορευόμαστε πλέον μόνοι, χωρίς τους όρους, αλλά και χωρίς τα δισεκατομμύρια των εταίρων μας».

Ο Δασκαλόπουλος έχει κόμπηλες έναντι των αστών πολιτικών και συχνά-πυκνά το δείχνει. Ιδιαίτερα από τότε που ξέσπασε η κρίση και το πολιτικό προσωπικό άρχισε να απαξιώνεται. Παρουσιάστηκε, λοιπόν, σαν ένας δικτατορίσκος που θέλει να συνομίλησει με το λαό και όχι με το αποτυχημένο πολιτικό προσωπικό. Τα περισσότερα κέντρα των πήραν στο φιλό ή στο σηκών (αυτό της ήξερε, γ' αυτό και είχε προβλέψει ότι «οι κομματικοί, μνητικοί, οικονομικοί και ιδεολογικοί πάτρωνες της μεταπολίτευσης θα δώσουν λυσσαλέα μάχη, για να καθηλώσουν τον τόπο στα μέτρα τους»). Μόνο ο Παπακωνσταντίνου του έκλεισε το μάτι, γιατί εκείνη τη στιγμή το δίλημμα που πήγε να βάλει ο Δασκαλόπουλος ενίσχυε τα διλήμματα που προσπαθεί να βάλει η κυβέρνηση. Την επόμενη μέρα, κανείς δεν θυμόταν τον Δασκαλόπουλο και την πρότασή του. Θεωρήθηκε ως μη γενόμενη και αυτό σήγουρα τον γεμίζει με μεγαλύτερη λύσσα. Θα αναζητήσει τη ρεβάνσ, δεν ξέρουμε όμως αν οι άλλοι καπιταλιστές θα του το επιτρέψουν.

Από ΕΘΕΛ και ΟΣΕ οι πρώτες απολύσεις;

Η φιλολογία περί απολύσεων στο δημόσιο τομέα δίνει και παιάνει. Κι επειδή στο στενό δημόσιο τομέα είναι δύσκολο να γίνουν απολύσεις, ακόμα και μετά την κατάργηση Οργανισμών (δεν αίρεται η συνταγματική προστασία), είναι βέβαιο ότι αυτό θα επιχειρηθεί στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπου οι εργαζόμενοι απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αιρέσθων χρόνου.

Ο Παπανδρέου, που θα είχε κάθε λόγο να μη πάρει πάνω του αυτό το θέμα, αφήνοντάς το στον Ραγκούση και τον Παπακωνσταντίνου, όταν ρωτήθηκε (συνέντευξη στο «Εθνος») αν θα πάνε σε απολύσεις διά της πλαγίας οδού, δηλαδή μέσω

των μετατάξεων, όχι μόνο δεν το διέψευσε, αλλά απάντησε με το γνωστό αφοπλιστικό του ύφος: «Σας απαντώ: δεν είναι λογικό όταν καταργείς έναν Οργανισμό του Δημοσίου να αξιολογείς το προσωπικό που μέχρι τότε υπηρετούσε, ώστε να δεις αν μπορεί να καλύψει άλλες πραγματικές ανάγκες στο ευρύτερο Δημόσιο, ποιοι τελικά έχει νόημα να παραμείνουν, έτσι ώστε να μην επιβαρύνεται αδικαιολόγητα ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή ο Ελληνας φορολογούμενος, ειδικά όταν είσαι σε τέτοια δημοσιονομική κατάσταση».

Επειδή η τρόικα θελει απτά αποτέλεσμα, θελει δηλαδή να δει απολύσεις, γιατί με το πάγωμα των

προσλήψεων για άλλα 4 χρόνια δεν βγαίνουν τα νούμερα (μείωση των απασχολούμενων στο Δημόσιο κατά 150.000 άτομα), είναι απολύτως λογικό η κυβέρνηση να ξεκινήσει με τα πρώτα πακέτα μετατάξεων που έχουν ήδη ξεκινήσει. Αναφερόμαστε στους εργαζόμενους του ΟΣΕ και της ΕΘΕΛ, για τους οποίους έχουν ψηφιστεί οι σχετικοί νόμοι. Γιατί να μη πουν σε μερικές εκατοντάδες εργαζόμενους, ότι δεν έχουν τα τυπικά προσόντα για να απασχοληθούν σε κενές θέσεις, οπότε θα πρέπει να πάρουν τις αποτζημώσεις τους και να περάσουν στην ανεργία;

Η εργατοπατερία «κοιμάται», οι εργαζόμενοι όμως θα έπρεπε ήδη να έχουν βγει στο κλαρί.

Η συναίνεση ως εργαλείο κοινωνικού εκβιασμού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
διαπραγματεύσεις με την τρόικα και τις επακρές με τα άλλα κόμματα. Θα φροντίσουν, δηλαδή, να περιλαβούν και μερικές από τις προτάσεις της ΝΔ, για να πουν ότι το πρόγραμμα διαμορφώθηκε αν όχι με συναίνεση, πάντως με εθνική συνεννόηση, που είναι η νέα λέξη της μόδας στο πασοκοκίλιο. Από εκεί και πέρα, ο Καρατζαφέρης είναι δεδομένος, όπως και η Ντόρα. Από την Παπαρήγα και τον Τσίπρα η κυβέρνηση δεν μπορεί να περιμένει συναίνεση. Θέλει, όμως, να μπουν και ο Περισσός με τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ στο κάρδρο της εθνικής συνεννόησης. Γ' αυτό και ο Παπανδρέου, μετά τις κατ' ιδίαν συναντήσεις του με όλους, στις οποίες δεν πήγε, συνεννέσεις δεν έχει πει να έχει συναίνεση. Το πρόγραμμα με τη μορφή ενός μόνο άρθρου, τότε η ΝΔ δεν έχει άλλη επιλογή παρά να το καταψηφίσει. Ομως, ο Παπανδρέου, όπως σέρνεται στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, υπάρχει άνθρωπος ο οποίος νομίζει ότι θα έκανε, ότι θα είχε το περιθώριο να κάνει μια διαφορετική οικονομική πολιτική».

Γ' αυτό και η ΝΔ παραδέρνει σε μια αντίφαση. Από τη μια κατηγορεί την κυβέρνηση ότι είναι επικίνδυνη για τη χώρα και από την άλλη δεν ζητά εκλογές, ούτε καν να ψηφίσει το Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα με αυξημένη πλειοψηφία 180 ψήφων, ώστε να πέσει η κυβέρνηση και να πάμε σε εκλογές, για να κερδίσει ο Σ

Νέα δυσβάσταχτα χαράτσια στις πλάτες του ελληνικού λαού

Στις 23 Μάη του 2011, ο Γ. Παπακωνσταντίνου παρουσίασε στο υπουργικό συμβούλιο νέα εκδοχή του «Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015». Σ' αυτή την εκδοχή προβλέπονται νέα πρόσθετα μέτρα συνολικού ύψους 28,5 δισ. ευρώ (22,0 δισ. ευρώ για την περίοδο 2012-2015 και 6,5 δισ. ευρώ για το 2011), ενώ στην αρχική εκδοχή της 15ης Απρίλη 2011, προβλέπονταν 26 δισ. ευρώ (23 δισ. ευρώ για την περίοδο 2012-2015 και 3 δισ. για το 2011). Εποι, με την εκδοχή του Μάη του 2011, το συνολικό πακέτο αφαιμάξης του ελληνικού λαού ανήλθε στα 64,5 δισ. ευρώ από 62 δισ. Δεν είναι προκλητικό να αυξάνεται αυτό το ποσό κατά 2,5 δισ. ευρώ μέσα σε διάστημα 38 ημερών, λες και τα δισ. ευρώ είναι μαρουλόφυλλα;

Εκτιμούμε ότι στο αμέσως επόμενο διάστημα το οικονομικό επιπλεού της κυβέρνησης θα προχωρήσει σε νέα επανεκτίμηση του πακέτου αφαιμάξης του ελληνικού λαού. Θα προχωρήσει, γιατί θα παρουσιάσει σύντομα το νέο Ενιαίο Μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, με το οποίο θα επιβληθεί νέο πετσόκομπα στις αποδοχές τους. Πετσόκομπα που δεν έχει καταγραφεί, σκοπιμώς φυσικά, ούτε στη δεύτερη εκδοχή του «Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015». Η αφαιμάξη του ελληνικού λαού δεν θα έχει τέλος, όσο αυτός δεν θα προσανατολίζεται στη δημιουργία του δικού του πολιτικού φορέα, για να πάρει την υπόθεση στα χέρια του και να μην άγεται και φέρεται από τα δύο αστικά κόμματα και τις παραφυάδες τους. Κάθε φορά η κυβέρνηση θα διαπιστώνει ότι δεν μπόρεσε να πιάσει τους στόχους της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, για χ. ψ λόγους, προκειμένου να δικαιολογήσει για μια ακόμη φορά την καινούργια φοροεπιδρούμη στους εργαζόμενους. Η κυβέρνηση από τη μια πριμοδοτεί τις επιχειρήσεις με το κίνητρο της μη καταβολής των εισφορών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και αφήνει ελεύθερες τις επιχειρήσεις να εισφοροδιαφεύγουν και από την άλλη επικαλείται την εισφοροδιαφυγή προκειμένου να δικαιολογήσει νέα μέτρα σε βάρος των εργαζόμενων.

Νέο χαράτσι του υπουργείου Εργασίας

Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν από τη συνεχή αρθρογραφία της τη μεγάλη αφαιμάξη των εσόδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των πάρων του ΟΑΕΔ από τα συνεχή κίνητρα που δίνονται στις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, στο όνομα της δήθεν διατήρησης των θέσεων εργασίας. Ενα πρόσφατο παράδειγμα. Πριμοδοτήθηκαν οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις με 95 εκατ. ευρώ

προκειμένου να μη καταβάλουν δεκάρα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τις ασφαλιστικές εισφορές. Και έρχεται τώρα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και μέσω της υπουργού Εργασίας Λ. Κατσέλη αναγγέλλει μια σειρά μέτρων κατά των εργαζόμενων και των συνταξιούχων προκειμένου «να εξασφαλιστούν πόροι» για το ΙΚΑ και το ΟΑΕΔ.

Πρώτον, στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα αυξάνεται κατά 0,5% η εργατική εισφορά υπέρ του ΟΑΕΔ, ενώ στους εργαζόμενους του λεγόμενου στενού δημόσιου τομέα μπαίνει για πρώτη φορά εισφορά υπέρ του ΟΑΕΔ 1% επί των μεικτών τους αποδοχών. Δηλαδή, στους δημόσιους υπαλλήλους, που δεν απειλούνται ως τώρα με απόλυτη, μπαίνει αυτό το χαράτσι. Εχουμε λοιπόν το δικαίωμα να ισχυριστούμε, ότι προετοιμάζουν το έδαφος για απολύτες των δημοσίων υπαλλήλων και την ένταξη και αυτών στο Ταμείο Ανεργίας και στην επιδότηση της ανεργίας. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί σύμφωνα με την ίδια τη φιλοσοφία τους, το χαράτσι υπέρ της ανεργίας έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα και καταβάλλεται μόνο από εκείνους που μπορούν να ενταχθούν σ' αυτό. Η πολιτική ηγεσία προσδοκά να εισπράξει 380 εκατ. ευρώ.

Δεύτερον, θα γίνουν αικόμη πιο αυστηρά τα κριτήρια με τα οποία θα καταβάλλονται το ΕΚΑΣ, το Επίδομα Ανεργίας, το Επίδομα Ενοικίου και το Επίδομα Κατοικίας. Η υπουργός Εργασίας απέφυγε να προσδιορίσει ακριβώς ποια θα είναι τα νέα κριτήρια που θα επιβάλλει. Είπε όμως ότι θα εξοικονομήσουν 345 εκατ. ευρώ. Αυτό κι αν είναι προκλητικό. Από τη μια, δηλαδή, να αυξάνει τις κρατήσεις υπέρ του ΟΑΕΔ και από την άλλη να αλλάζει τις προϋποθέσεις καταβολής του επιδόματος ανεργίας και των άλλων επιδόματων.

Τρίτον, με το πρόσχημα των ελειμμάτων που εμφανίζει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τα άλλα επικοινικά ταμεία, θα βάλει από την 1η Σεπτεμβρίου 2011 χαράτσι από 3% έως 10% στις επικοινικές συντάξεις που είναι πάνω από 300 ευρώ το μήνα.

Και από την 1η Γενάρη του 2012 θα αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού των επικοινικών συντάξεων. Υπενθυμίσαμε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, ότι όλες οι κυβερνήσεις, πράσινες και μπλε, αφαιμάξαν τα αποθεματικά του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ότι στη συνέχεια, με τη βοήθεια της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΣΕ, τα υποεκτίμησαν από τα 6 τουλάχιστον δισ. ευρώ στα 2 μέχρι το 2005. Θυμίζουμε ακόμη, ότι συνεχίζεται η ληστεία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

από την κυβέρνηση, μιας και επιτρέπει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να μην αποδίδει στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ όλες τις εισφορές που εισπράττει, με το αζημώματο, για λογαριασμό του.

Τέταρτον, θα αυξηθεί κατά 50% το ποσοστό κράτησης του περιβόητου ΛΑΦΚΑ, που επιβλήθηκε στις συντάξεις που είναι πάνω από τα 1.700 ευρώ, με τον αντιασφολιστικό νόμο 3863/2010 του Α. Λοβέρδου. Από 4-10% που είναι τώρα το ποσοστό κράτησης θα γίνει 6-14%. Η υπουργός Εργασίας εκτιμά ότι με την επιβολή αυτής της κράτησης θα εισπραχθούν άλλα 245 εκατ. ευρώ.

Κινδυνολογία με τη στάση πληρωμών

Προκειμένου να κάμψει τις αντιστάσεις στο εσωτερικό της μέτωπο και να οδηγήσει τους εργαζόμενους στην αποδοχή του νέου χαρατσιού, ύψους 28,5 δισ. ευρώ, που επιβάλλει με το «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015», η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έβαλε μπροστά την κινδυνολογία για παύση πληρωμών των μισθών και των συντάξεων. Στις 23 Μάη, ο Γ. Παπακωνσταντίνου παρουσίασε το «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» στο υπουργικό συμβούλιο και την επομένη, 24 Μάη, ανέλαβε από κοινού με τον Αλ. Παπαχελά. Δεύτερον, καλύπτει την πληρωμή των τόκων και χρεολυσών πίσω από τη φράση «δεν πληρώνονται όλες οι δαπάνες του Δημοσίου». Τρίτον, το 2011 για την πληρωμή της δόσης του μεσομακροπρόθεσμου χρέους θα απαιτηθούν 28,13 δισ. ευρώ, για τη δόση του βραχυπρόθεσμου χρέους 18,00 δισ. ευρώ και για τους τόκους 15,92 δισ. ευρώ. Δηλαδή, για τα τόκοι του δανείου των τροϊκών, το 2014 θα είναι 19,9 δισ. ευρώ, από 15,92 δισ. ευρώ που είναι το 2011. Παραπέρα, μέχρι τώρα εκταμιεύθηκαν 53 δισ. ευρώ και γι' αυτό το δάνειο μέχρι τώρα οι τόκοι ανήλθαν σε 1.032 δισ. ευρώ! Από την άλλη, τα έσοδα του ΤΠ και του ΠΔΕ θα υπολείπονται των τοκοχρεολυσίων όσο η καπιταλιστική οικονομία της Ελλάδας θα είναι βυθισμένη σε βαθιά κρίση. Εποι, θα συνεχίζεται ο φαύλος κύκλος της δανειοδότησης, προκειμένου το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο να εισπράττει τα τοκοχρεολύσια.

Συμπέρασμα: Δεν θα πάμε σε στάση πληρωμών, αλλά σε πλήρη ακριδάτωση μισθών, συντάξεων και δικαιωμάτων. Μιλώντας δε σημειολογικά, θα οδηγηθούμε σε πλήρη «κινεζοποίηση», όσο δεν φροντίζουμε να φτιάξουμε το κόμμα της τάξης μας και συνεχίζουμε να ρυμουλκούμαστε από τα κόμματα του κεφαλαίου όλων των αποχρώσεων.

Γεράσιμος Λιόντος

δυνολογίας. Ο Γ. Παπακωνσταντίνου, απαντώντας σε σχετική, εμφανώς προσυνεννοημένη ερώτηση, δήλωσε ότι πρέπει να γίνει αποδεκτό το «Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο», γιατί διαφορετικά δεν θα «πάρουμε» την πέμπτη δόση των 12 δισ. ευρώ και έτσι θα αναγκαστούμε να κηρύξουμε «στάση πληρωμών», που «πρακτικά σημαίνει ότι δεν πληρώνονται οι μισθών, δεν πληρώνονται οι συντάξεις, δεν πληρώνονται όλες οι δαπάνες του Δημοσίου, κατεβάζουμε ρολά».

Ο Γ. Παπακωνσταντίνου με την απάντησή του αυτή αντιστρέφει την πραγματικότητα. Ας πάρουμε τα πρόγματα με τη σειρά. Πρώτοι μελήμα του Γ. Παπακωνσταντίνου, της κυβέρνησής του και των τροϊκών είναι η πληρωμή των τόκων και των χρεολυσών και όχι η πληρωμή των μισθών και των συντάξεων, όπως αφήνει να εννοηθεί στην απάντηση που έδωσε στον Α. Λοβέρδο. Δεύτερον, καλύπτει την πληρωμή των τόκων και χρεολυσών πίσω από τη φράση «δεν πληρώνονται όλες οι δαπάνες του Δημοσίου». Τρίτον, για τη δόση του βραχυπρόθεσμου χρέους 18,00 δισ. ευρώ και για τους τόκους 15,92 δισ. ευρώ. Δηλαδή, για τα τόκοι του δανείου των τροϊκών, από την απαίτηση του 2011, 62,05 δισ. ευρώ! Το 2011 πήρε την τέταρτη δόση των 15 δισ. ευρώ και τον ίσιο θα πάρει όλα 12 δισ. ευρώ. Σύμφωνα με τη δανειακή σύμβαση θα πάρει μέσα στο 2011 συνολικά 40 δισ. ευρώ. Εποι, αποκαλύπτει την πληρωμή των μισθών και των συντάξεων. Στις 23 Μάη, ο Γ. Παπακωνσταντίνου παρουσίασε το «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγική

Το νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια μετά τις 15 Ιουλίου;

Ετοι στο άσχετο η Διαμαντοπούλου, μιλώντας σε κομματική συγκέντρωση στη Λαμία, αμόλησε τη βόμβα. Το νομοσχέδιο, λέει, για τις αλλογές στα Πανεπιστήμια θα δοθεί για τις «διαβούλευση» και ψήφιση μετά τις 15 Ιουλίου. Οταν δηλαδή τα Πανεπιστήμια θα είναι κλειστά και οι φοιτητές στα σπίτια τους. Το υπουργείο Παιδείας τρέμει μια νέα φοι-

τητική εξέγερση, έχοντας και τα νώτα του ακάλυπτα, αφού σύσσωμες και οι πανεπιστημιακές διοικήσεις έχουν στραφεί ενάντια στο «σχέδιο διαβούλευσης» και το έχουν απορρίψει ως βάση συζήτησης. Η Διαμαντοπούλου έκανε τη δήλωση –την οποία σημειώτεον δεν την επανέλαβε πουθενά– για να φορέψει στα θολά νερά και να μετρήσει

αντιδράσεις. Οι πανεπιστημιακοί καθηγητές, ως νομοταγείς πολίτες και θεσμός του συστήματος, απάντησαν ζητώντας το νομοσχέδιο να δοθεί τώρα στη δημοσιότητα, ώστε να ξεκαθαριστούν οι προθέσεις της κυβέρνησης, ενώ θα ‘πρεπει να διαμηνύσουν στην κυβέρνηση να μην τολμήσει να καταθέσει καν τέτοιο νομοσχέδιο. Οι καμπάνες χτυ-

πούν έτοι κι αλλιώς για το φοιτητικό κίνημα, που πρέπει να σηκώσει στους ώμους του τον ογώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου. Ας αρχίσει, λοιπόν, τα προεόρτια από τώρα και να μην αναμένει τα τετελεσμένα. Η φόρα της Διαμαντοπούλου πρέπει να κοπεί αποφασιστικά.

Τα Πανεπιστήμια εν κινδύνω

Την οιγονία τους για την επιβίωσή των ιδρυμάτων τους εξέφρασαν οι πρυτανικές αρχές από 16 Πανεπιστήμια, που πήραν μέρος στην έκτακτη σύνοδο που συγκάλεσε το ΑΠΘ. Στην κοινή ανακοίνωσή τους, οι πρυτανικές αρχές στρέφονται κατά της περικοπής της κρατικής χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων, η οποία έχει αγγίξει το 50% περίπου και κατά των συνεχών παρεμβάσεων στην αυτοτέλεια των Πανεπιστημίων «συχνά με αυθαίρετες και κατά παράβαση της κείμενης νομοθεσίας οδηγίες». Προειδοποιητική βολή ενάντια στην πρόθεση της κυβέρνησης να συγχωνεύσει-καταργήσει πανεπιστημιακά

τμήματα έριξαν οι πρυτάνεις, δηλώνοντας ότι κάθε αλλογή στο υφιστάμενο καθεστώς προϋποθέτει σύμφωνη γνώμη των ιδρυμάτων, τεκμηρίωση με ακαδημαϊκά κριτήρια και στρατηγικό σχεδιασμό. Σημειώνουν επίσης ότι η λειτουργία των ιδρυμάτων, ακόμη και η ίδια τους η ύπαρξη τίθενται σε άμεσο κίνδυνο λόγω της συνεχιζόμενης καθυστέρησης και απόπειρας αναστολής των εξελίξεων μελών ΔΕΠ, της διακοπής της δημόσιας χρηματοδότησης της έρευνας, της δεκαετούς καθυστέρησης έγκρισης ευρωπαϊκών προγραμμάτων, της αναστολής διορισμών κάθε κατηγορίας προσωπικού, της μη έγκρισης νέων

μεταπτυχιακών προγραμμάτων, της απόπειρας κατάργησης πανεπιστημιακών Τμημάτων διά δελτίων Τύπου κ.λπ. Οι πρυτανικές αρχές όρισαν επίσης την 7η Ιουνίου ως κοινή ημέρα δράσης, κατά την οποία θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα σχετική εκδήλωση με τη συμμετοχή όλων των Πανεπιστημίων.

Της συνόδου των πρυτάνεων είχε προηγηθεί ανοιχτή συνεδρίαση της Συγκλήτου του ΑΠΘ και σχετική συνέντευξη Τύπου, όπου εκφράσθηκε βαθύτατη ανησυχία «για τη συνέχιση της εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος, ως αποτέλεσμα των δραματικών περιοδιών της

κρατικής επιχορήγησης και των κονδυλίων της έρευνας, καθώς και μιας σειράς μέτρων που καθυστερούν εξελίξεις και διορισμούς εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού, προκαλώντας μεγάλα εμπόδια στην ακαδημαϊκή λειτουργία των ΑΕΙ». Στη συνέντευξη Τύπου τονίστηκε ότι: «η υπεροχμένη επιχορήγηση για το 2011 είχε οριστεί, μετά τη μείωση του 33%, στα 29.500.000 ευρώ, από τα οποία όμως, με το πρόσχημα της μη δυνατότητας απορρόφησης ποσού μεγαλύτερου του 7% μηνιαίως, μπορούν να εκταμιευθούν μόνο το 84%, που αντιστοιχεί σε 24.780.000 ευρώ. Το ποσό αυτό δεν επαρκεί σε καμία περίπτωση για

την κάλυψη των βασικών αναγκών που μπορούν να εξασφαλίσουν την οριακή λειτουργία του ιδρύματος και οι οποίες ανέρχονται στα 36.429.166 ευρώ». Τονίστηκε επίσης ότι δραματική εμφανίζεται και η κατάσταση στο πεδίο της δημόσιας χρηματοδότησης της έρευνας, ενώ στη λειτουργία και το εκπαιδευτικό έργο του Πανεπιστημίου ανυπέρβλητα προβλήματα προκαλεί και η μείωση του διοικητικού και διδακτικού προσωπικού, όπου σημειώνεται πάγια μερισμόντας διορισμών, ακόμα και εκλεγμένων μελών ΔΕΠ και αδυναμία αναπλήρωσης ακόμη και των συνταξιοδοτούμενων.

Την ουρά στα σκέλια

«Την άμεση σύγκληση της Ολομέλειας της ΓΣΕΕ για να αποφασίσει την προκήρυξη πανελλαδικής πανεργατικής απεργίας ζήτησαν χτες οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ», έγραψε ο Ριζοσπάστης, στις 25.5.11. Μάλιστα, στον τίτλο του σχετικού δημοσιεύματος σημειώνοταν ότι «η πλειοψηφία τηρεί στάση αναμονής».

Μα είναι δυνατόν αυτοί που καταγγέλλουν την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ σαν πουλημένη να απευθύνονται σ' αυτή για την κήρυξη απεργίας και να την κριτικάρουν ότι τηρεί στάση αναμονής; Τι περίμεναν, δηλαδή, να τρέξει; Κάνουμε αυτό το σχολιασμό, γιατί πέρυσι τέτοια εποχή το ΠΑΜΕ προκήρυξε δικές του απεργίες (μια 24ωρη και μια 48ωρη). Γιατί δεν κάνει το ίδιο και φέτος, που η επίθεση στους εργαζόμενους είναι σκληρότερη, αλλά απευθύνεται στη ΓΣΕΕ, αναγνωρίζοντας το θεμικό της ρόλο;

Αυτή είναι η ασφαλέστερη ένδειξη για το ότι η τακτική του Περισσού υπέστη πανωλεθρία. Με το ΠΑΜΕ επεδίωξαν να προκαλέσουν διάσπαση στον θεμικό συνδικαλισμό. Γ' αυτό και το ΠΑΜΕ εμφανίζονταν όχι σαν συνδικαλιστική παράταξη, αλλά σαν συνδικαλιστική οργάνωση, που συστειρώνει

συνδικάτα. Σαν ένα είδος αντι-ΓΣΕΕ. Εσπασαν τα μούτρα τους, όμως, ειδαν μέσα στις γραμμές τους να φουντώνουν οι αντιθέσεις και τώρα βάζουν την ουρά στα σκέλια και επιστρέφουν στην παλιά γραμμή. Τότε που λειτουργούσαν σαν αριστερή αντιπολύτευση μέσα στα θεμικά όργανα του καθεστωτικού συνδικαλισμού. Προτείνουν οι ίδιοι στη ΓΣΕΕ να προκηρύξει μια 24ωρη απεργία, ενώ δεν πέρασε καιρός από τότε που κατήγγειλαν τις δυνάμεις του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, που βλέπουν να δικαιώνεται η δική τους τακτική. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι οργανωτικό, αλλά πολιτικό. Το μείζον είναι η πλήρης αισιοδοσία του πάλαι ποτέ ρεφορμιστικού συνδικαλισμού και όχι αν αυτός θα παραμείνει οργανωμένος σε ένα κέντρο ή θα διασπαστεί σε περισσότερα. Μήπως άλλαξε τίποτα ποτέ προτερηφτικά και χάντρες στους ιθαγενείς, να στρέψουν τα πατιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων από τα άγουρα ακόμη χρόνια τους στα καπιταλιστικά κάτεργα και να απαλλάξουν το κράτος από την πίεση που δέχεται λόγω της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Η ισχυρή αυτή τάση μπορεί να έχει διαμορφωθεί λόγω αντικειμενικών συνθηκών (παντελής σχεδόν έλλειψη βιομηχανικών και παραγωγικών μονάδων, που στις μέρες μας έχει αγγίξει το ναδίρ), όμως εμπειρίει έστω και εκ παραδρομής έστω και εκ παραδρομής έστω και επιβεβαίωσης της ανεξάρτητης ταξικής οργάνωσης και δράσης, η οποία ακόμη δεν έχει ξεκινήσει. Οι πρωτοπόροι εργάτες που πρέπει ν' αναλάβουν αυτό το καθήκον οφείλουν να βρίσκονται εκεί που βρίσκονται οι εργάτες, αφού πρώτα οργανωθούν οι ίδιοι για να έχουν σχέδιο και τακτική.

Είναι απαραίτητο να υπάρξει πλήρης ρήξη με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό όλων των τάσεων. Αυτή η ρήξη, όμως, μπορεί να γίνει μόνο αν πρωτοθετεί η ιδέα της ανεξάρτητης ταξικής οργάνωσης και δράσης, η οποία ακόμη δεν έχει ξεκινήσει. Οι πρωτοπόροι εργάτες που πρέπει ν' αναλάβουν αυτό το καθήκον οφείλουν να βρίσκονται εκεί που βρίσκονται οι εργάτες, αφού πρώτα οργανωθούν οι ίδιοι για να έχουν σχέδιο και τακτική.

■ Τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση Θα ξαναλουστράρουν ένα γερασμένο πρόσωπο

Την πρόθεσή του να ξαναρτευτούσει το γερασμένο πρόσωπο της λεγόμενης τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης έχει εκφράσει το υπουργείο Παιδείας. Τόσα χρόνια τώρα όλες οι κυβερνήσεις επιχειρούνται να υποστηρίξουν χαρακτηρικά και χάντρες στους ιθαγενείς, να στρέψουν τα πατιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων από τα άγουρα ακόμη χρόνια τους στα καπιταλιστικά κάτεργα και να απαλλάξουν το κράτος από την πίεση που δέχεται λόγω της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Η ισχυρή αυτή τάση μπορεί να έχει διαμορφωθεί λόγω αντικειμενικών συνθηκών (παντελής σχεδόν έλλειψη βιομηχανικών και παραγωγικών μονάδων, που στις μέρες μας έχει αγγίξει το ναδίρ), όμως εμπειρίει έστω και εκ παραδρομής έστω και εκ παραδρομής έστω και επιβεβαίωσης της ανεξάρτητης ταξικής οργάνωσης και δράσης, η οποία ακόμη δεν έχει ξεκινήσει. Οι πρωτοπόροι εργάτες που πρέπει ν' αναλάβουν αυτό το καθήκον οφείλουν να βρίσκονται

■ Για την επιτροπή ΒΑΕ

Αν θέλουν να λέγονται επιστήμονες...

Τρεις συνεδριάσεις προγματοποίησε μέχρι την προηγούμενη εβδομάδα η επιτροπή για τα ΒΑΕ και άλλες δύο αναμένεται να προγματοποιήσει αυτή την εβδομάδα. Οι συνεδριάσεις αυτές αφιερώθηκαν σε γενικά επιστημονικά ζητήματα, προκειμένου να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο βάσης το οποίο θα περιλαμβάνει κριτήρια προκειμένου η επιτροπή να προχωρήσει σε κρίση για αποχαρακτηρισμό επαγγελμάτων ή για ένταξη νέων. Είναι, όμως, αδύνατο, αν θέλουμε να υπάρχει μια στοιχειώδης επιστημονική σοβαρότητα, να γίνει οποιαδήποτε ουσιαστική δουλειά μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα.

Μπορεί ο Κουτρουμάνης να δήλωσε υποκριτικά ότι η επιτροπή δεν δεσμεύεται από προηγούμενα πορίσματα (τα οποία, πάντως, έθεσε στη διάθεσή της), εκείνο που επιδιώκει όμως είναι να του φριάξει αυ-

τη ή επιτροπή μια λίστα, βάσει του κακόφημου και προκλητικά αντεπιστημονικού πορίσματος της επιτροπής Μπεχράκη, για να προχωρήσει αμέσως μετά στον αποχαρακτηρισμό του 90% των επαγγελμάτων, όπως προβλέπεται στο Μνημόνιο. Ενα επιστημονικό άλλοθι θέλει και το ερώτημα είναι αν η συγκεκριμένη επιτροπή θα του το προσφέρει.

Είναι δυνατόν μέσα σε 40 μέρες, με καμιά δεκαριά συνεδριάσεις όλες κι όλες, η συγκεκριμένη επιτροπή να εξετάσει τα εμπειρικά δεδομένα για όλα τα επαγγέλματα του καταλόγου BAE, να προβεί σε εκτίμηση του επαγγελματικού κινδύνου για κάθε επάγγελμα, να μελετήσει τα επαγγελματικά νοσήματα που αφορούν κάθε κλάδο και επάγγελμα, να μελετήσει τα εργατικά ασυχήματα ανά κλάδο, επάγγελμα και χώρο εργασίας, να συγκεντρώσει στοιχεία για

τους βλαστικούς παράγοντες, να κάνει κλοδικές μελέτες, να δει πώς διαμορφώνεται το προσδόκιμο ζωής και να συνδυάσει όλα αυτά τα δεδομένα με τη διεθνή βιβλιογραφία; Από πού θα αντλήσει στοιχεία, όταν δεν έχουν γίνει μελέτες, όταν για παράδειγμα στην Ελλάδα αναγνωρίζονται μόνο 20 επαγγελματικά νοσήματα; Εκτός αν αικολουθήσει και αυτή η επιπροπή το παράδειγμα της επιπροπής Μπεχράκη, η οποία, ελλείψει οποιουδήποτε επιστημονικού ή εμπειρικού δεδομένου, αικολουθησε την... επιστημονική μέθοδο «Ψηλός-κοντός». Δηλαδή, απεφάνθη και κατηγοριοποίησε τα ΒΑΕ με τον τρόπο που μέσα από ένα πλήθος μπορούμε να ξεχωρίσουμε τους κοντούς, τους μέτριους και τους ψηλούς ανθρώπους (αυτό το δήλωσε τότε ο Μπεχράκης, δεν είναι δικό μας συμπέρασμα).

Αν τα μελη της επιτροπής (ή του-

λάχιστον όσα έχουν επιστημονική ιδιότητα και δεν είναι εγκάθετοι) θέλουν να σεβαστούν την επιστημονική τους ιδιότητα, το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να καταλήξουν σε ένα πλαίσιο αρχών, βάσει του οποίου μπορεί να γίνει επανάκριση των ΒΑΕ (δηλαδή, να διατυπώσουν τις απαιτήσεις για μια επιστημονική κρίση) και να αρνηθούν να προχωρήσουν παραπέρα, επειδή δεν έχουν τις προϋποθέσεις να κάνουν οποιαδήποτε κρίση. Δεν έχουν, δηλαδή, επιδημιολογικές μελέτες, στατιστικές καταγραφές, κλαδικές μελέτες, εμπειρικά δεδομένα κ.λπ. Να εισηγηθούν, δηλαδή, να παραμείνει το ισχύον καθεστώς ως έχει, διότι δεν υπάρχουν τα απαραίτητα δεδομένα για να εισηγηθούν οποιαδήποτε αλλαγή του. (Για κάποια επαγγελματα που δεν υπάρχουν πια δεν υπάρχει ζήτημα, γιατί απλούστατα ουδείς ασφαλί-

Ζεταί σ' αυτά). Μπορούν ακόμη να εισηγηθούν την ένταξη των 4-5 επαγγελμάτων που πρόλαβε να εξετάσει η επιτροπή Λινού και να εισηγηθούν την ένταξη όλων των ομοειδών επαγγελμάτων του δημόσιου τομέα (για παράδειγμα, δεν μπορεί να μην είναι στα ΒΑΕ οι μηχανοδηγοί του μετρό, όταν είναι οι συνάδελφοί τους τη ΗΣΑΠ).

Ετοι πρέπει να ενεργήσουν τα μέλη της επιπροπτής, αν δεν θέλουν να λειτουργήσουν ως εγκάθετοι της κυβέρνησης και της τρόικας, αν δεν θέλουν να στιγματιστούν ως ανάλγητα όργανα μιας μεγάλης αντεργατικής ανατροπής. Ας αφήσουν τον Κουτρουμάνη να νομισθείσει μόνος του, εκδίδοντας την υπουργική απόφαση που προβλέπεται από το Μνημόνιο και τον σχετικό νόμο. Να είναι μια απόφαση δικτατορικού τύπου, χωρίς κανένα επιστημονικό ή φευτοεπιστημονικό προκάλυμμα.

Κάτω τα χέρια από τους «3»

Σε μια πρωτοφανή στα ποινικά χρονικά ενέργεια προχώρησε ο Αρειος Πόλος, προκειμένου να ξαναβάλει φυλακή τους Χριστόφορο Κορτέση, Σαράντο Νικητόπουλο και Βαγγέλη Σταθόπουλο, που κατηγορούνται για συμμετοχή στον «Επαναστατικό Αγώνα» και έχουν από την πρώτη στιγμή αποκρούσει την κατηγορία, υποστηρίζοντας ότι ποινικοποιείται η πολιτική τους ένταξη στον αναρχικό χώρο και οι προσωπικές τους σχέσεις. Με αστραπιαία αντίδραση, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου I, Τέντες Άσκης αναίρεση κατά του αμετάκλητου βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθήνας, που δεν παρέτεινε την προσωρινή κράτηση των τριών προφυλακισμένων, μετά τη συμπλήρωση του δωδεκάμηνου. Και το Ζ' Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου έκανε δεκτή την αναίρεση, με το επιχείρημα ότι δεν έχει επαρκή αιτιολογία, και παρέπεμψε εκ νέου την υπόθεση στο Συμβούλιο Εφετών.

Οπως μας δήλωσε ο εκ των συνηγόρων της υπόθεσης Σπύρος Φυτράκης, ο Αρειος Πάγος έχει δικαιώματα να κρίνει αν η απόφαση είναι αι-πιολογημένη, όχι όμως να αναπέμψει την υπό-θεση στο Συμβούλιο. Από τη στιγμή που το Συμβούλιο αποφάσισε, δεν προβλέπεται νέα κρίση. Το όριο των δώδεκα μηνών έχει ήδη πα-ρέλθει και το Συμβούλιο δεν έχει πλέον την εξουσία να αποφασίσει παράταση της κρά-τησης. Κατά τον έπιπειρο νομικό, βρισκόμαστε

το ποικιλό δίκαιο ερμηνεύεται υπ' αυτό το πρίσμα. Ολες οι αποφάσεις υπτακούουν σε μια στεγνή κατασταλτική εμμηνεία.

Το Σύνταγμα και ο νόμος προβλέπουν συγκειριμένους όρους και προϋποθέσεις υπό τις οποίες κάποιος προφυλακίζεται και παραμένει προφυλακισμένος, τόνισαν οι συνήγοροι Δ. Βαγιανού, Β. Γιαννακοπούλου, Μ. Δαλιάνη, Α. Παπαρρούσου και Σ. Φυτράκης, σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν την Πέμπτη 26.5.11. Υποστήριξαν με σωρεία παραδειγμάτων, ότι αυτό που συμβαίνει στη συγκειριμένη περίπτωση συνιστά ευθεία παραβίαση αυτών που επιτάσσουν το Σύνταγμα και ο νόμος και συνδέεται συνδέεται ευθέως με τον πολιτικό χαρακτήρα αυτής της υπόθεσης. Πώς είναι δυνατόν να εγκαλείται το Συμβούλιο για έλλειψη αιτιολογίας στην απόφασή του, όταν ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου στην αναίρεσή του αναφέρει ότι υπάρχει κίνδυνος οι 3 να διαπράξουν τα ίδια εγκλήματα, χωρίς καμιά αιτιολογία και παραβιάζοντας ευθέως το τεκμήριο αθωότητας;

Είναι φανερό ότι ο Αρειος Πάγος σπεύδει σε βοήθεια της Αντιτρομοκρατικής, μόλις το κατηγορητήριο για τους 3 άρχισε να καταφέρει. Η αλληλεγγύη μας προς τους Κορτέση, Νικητόπουλο και Σταθόπουλο είναι δεδομένη, όπως δεδομένη είναι η αλληλεγγύη μας και προς τους Γουρνά, Μαζώτη και Ρούπα, που αγελαθαν την πολιτική ευθύνη.

Ψεύτικοι εκβιασμοί

Διάλογος Παπαχελά-Παπακωνσταντίνου, στημένος από την αρχή μέχρι το τέλος, για να δημιουργήσει ένα κλίμα εκβιασμού. Ξεκινά ο Παπακωνσταντίνου, αφού έχει «ξεχάσει» αυτά που έλεγε λίγο καιρό πριν, ότι δηλαδή και η επόμενη δόση του δανείου από την τρόικα είναι εξασφαλισμένη, και λέει: «Είναι σακέρς ότι αυτή η αξιολόγηση δεν είναι μία τυπική αξιολόγηση, όπως την κάνουμε κάθε τρίμηνο. Συνδέεται και με όποιες αποφάσεις παρθούν, για να διασφαλιστεί ότι η Ελλάδα, το 2012 και τα επόμενα χρόνια, θα έχει πρόσβαση στις αγορές. Είναι μια πιο πολύπλοκη αξιολόγηση. Και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει καταστήσει απολύτως σακέρς ότι δεν μπορεί να εκταμιεύσει τη δόση, αν δεν έχει κάποια εγγύηση ότι, του χρόνου, αν χρειαστεί, η Ελλάδα θα έχει στήριξη από τους Ευρωπαίους συμμάχους της. Αυτό είναι πολύ σημαντικό».

Αρπάζει την πάσα του Πατακωνσταντίνου την πάσα την μπάλα: «Να το κάνουμε λίγο λιανά αυτό, να το καταλάβουμε όλοι. Καταρχήν, τι θα συμβεί αν δεν πάρουμε την πέμπτη δύση η οποία είναι στις 26 Ιουνίου, αν θυμάμαι καλά;» Ο Παππακωνσταντίνου βάζει γκολ σε κενή εστία: «Τότε, για χώρα θα πάει σε στάση πληρωμών;» Δεύτερη πάσα του Παππακωνσταντίνου την πάσα την μπάλα, με προσποιητή αθωότητα: «Πέστε μου πρακτικά τι σημαίνει αυτό, να το καταλάβουμε όλοι!» Δεύτερο γκολ του Παππακωνσταντίνου: «Πρακτικά σημαίνει ότι δεν πληρώνονται οι μισθοί, δεν πληρώνονται οι συντάξεις, δεν πληρώνονται όλες οι δαπάνες του Δημοσίου, κατεβάζουμε ρολά!» Το γνωστό κόλπο, ότι δήθεν το ελληνικό κράτος παίρνει δόνειο για να πληρώσει μισθούς και συντάξεις, χρησιμοποιείται για μια ακόμη φορά. Δεν ξέρουμε πόσο αποτελεσματικό είναι, είναι σί

Επιομάνθηκε στον Παπαδρέου, στη συνέτευξή του στο «Έθνος» της προηγούμενης Κυριακής, ότι πολλές φορές υπουργοί του δηλώνουν σε κατ' ιδίαν συζητήσεις ότι «πολλές πρωτοβουλίες τους προσκρούουν στο Σύνταγμα και στα "ταμπού" της Δικαιοσύνης» και του ζητήθηκε ν' απαντήσει αν έχει μελετήσει «τρόπους υπέρβασης των όποιων ανοχωμάτων, που μπορεί να αποδεικνύονται και εγκληματικά σε περίοδο οικονομικής κρίσης».

Αντί να βάλει πάγο στον προκλητικό δημοσιογράφο, υπενθυμίζοντάς

Κοινοβουλευτική δικτατορία

του ότι καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί να κινείται έξω από το πλαίσιο του συντάγματος και των νόμων και πιας ουδείς δικαιούται να χαρακτηρίζει εγκληματικές τις όποιες συνταγματικές ρυθμίσεις, ο Παπανδρέου, με την άνεση του πολιτικού που είναι αποφασισμένος για όλα, εμφανίστηκε και ως θιασώτης της κοινοβουλευτικής δικτατορίας, απαντώντας: «Δυστυχώς έχουμε κτίσει στην χώρα μας εδώ και γορδιά ένα

δαιδαλώδες νομικό σύστημα, εντελώς ξεπερασμένο από τις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις, καθώς και έχουμε ένα δεδομένο συνταγματικό πλαίσιο. Είναι ώρα να δούμε συνταγματικές αλλαγές που έκαθαρίζουν ρόλους, απλοποιούν τα πρόβληματα, προστατεύουν σοβαρά τα δικαιώματα των πολιτών και τους απελευθερώνουν από μια συγκεντρωτική γραφειοκρατία».

Οταν οι αιστοί πολιτικοί αναφέρονται σε «δαιδαλώδες νομικό σύστημα» και «γραφειοκρατικά εμπόδια» δεν αναφέρονται στο κομμάτι της κρατικής καταστολής, αλλά σε ορισμένους στοιχειώδεις κανόνες της αστικής δημοκρατίας, που αναγκάστηκαν να θεσπίσουν, ιδιαίτερα μετά τη μεταπολίτευση. Επρεπε και το ελληνικό κράτος να λειτουργήσει με όρους σύγχρονου αστικού κράτους, και όχι με τους όρους της

ριόδου του μοναρχοφασισμού και της περιόδου της χώντας, όταν όλα τα 'σκιαζέ η φοβέρα και όποιος τολμούσε να μιλήσει ενώντια στην κρατική αυθαιρεσία και το πλιάτσικο των καπιταλιστών, ντόπιων και ξένων, στηνόταν στον τοίχο. Εκείνη την περίοδο νοστάλγει ο Παπαδρέου. Την περίοδο της ανοιχτής νεο-αποικιοκρατίας και της πολιτικής δικτατορίας με κοινοβουλευτικό μανδύα. Να μπορούν να πουλάνε τα πάντα με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς να κινδυνεύουν να τους μπλοκάρει κάποιο δικαστήριο.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Το αυτοαποκαλούμενο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος δεν μετέχει στις συναντήσεις των πολιτικών αρχηγών με τον Γιώργο Παπανδρέου. Ο δε αυτοαποκαλούμενος «Ρίζοσπάστης», που εκδίδεται μεταξύ άλλων εντύπων στην αυτοαποκαλούμενη «Τυποεκδοτική», δεν έχει κουραστεί να επαναλαμβάνει καθημερινά ότι μόνη λύση είναι η συμπόρευση με το αυτοαποκαλούμενο ΚΚΕ. Κάπι που εν τοις πράγμασι είναι περιπτό, αφού αυτό που διαβάζουν τον αυτοαποκαλούμενο «Ρίζοσπάστη» δεν είναι άλλοι από εκείνους που συμπορεύονται με το αυτοαποκαλούμενο ΚΚΕ, οι δε υπόλοιποι δεν βλέπουν καν αυτή την πρόταση, καθώς δεν διαβάζουν τον αυτοαποκαλούμενο «Ρίζοσπάστη»... Σαν τις διαφημίσεις ενός καιρού για την έγχρωμη τηλεόραση: άσοι είχαν ασπρόμαυρη δεν μπορούσαν να δουν και να εκτιμήσουν την όποια προβαλλόμενη διαφορά, ενώ όσοι είχαν έγχρωμη δεν είχαν πλέον λόγο να ενδιαφέρονται γι' αυτή τη διαφήμιση...

«Για κάποιον υπάλληλο, που ήταν πολύ καιρό στην ίδια υπηρεσία, ο κύριος Κ. άκουσε να διατυπώνουν τον εξής έπαινο: ο υπάλληλος ήταν τόσο καλός, που ήταν αναντικατάστατος. "Τι θα πει αναντικατάστατος;" ρώτησε εκνευρισμένος ο κύριος Κ. "Θα πει ότι η υπηρεσία δε λειτουργεί χωρίς αυτόν" είπαν οι υμητές του. "Μα πώς μπορεί να 'vai καλός υπάλληλος, αν η υπηρεσία δε λειτουργεί χωρίς αυτόν;" είπε ο κύριος Κ. "Έχει χρόνια σ' αυτή την υπηρεσία, και δε μπορούσε να την οργανώσει τόσο καλά, ώστε να μην είναι πια αναντικατάστατος. Και τι έκανε τόσον καιρό; Να σας πω εγώ: εκβιασμό έκανε!"» (Berthold Brecht).

Ρίχνοντας μια ματιά στα χρόνια, σαν σήμερα το 1987 ο 19χρονος Mathias Rust διασχίζει ανενόχλητος οχτακόσια χιλιόμετρα σοβιετικού εναέριου χώρου και προσγειώνεται στην Κόκκινη Πλατεία της Μόσχας, με ένα μονοκινητήριο «Cessna». Σαν αύριο 29 Μαΐου του 1924, ιδρύεται από πρόσφυγες του 1922 –που επέλεξαν την ημέρα της άλωσης της Πόλης– η Αδλητική Ένωση Κωνσταντινούπολης (Α.Ε.Κ.), ενώ στις 31 Μαΐου του 1975 αποκαλύπτονται –ως της ελληνικής και εν γένει αστικής πρωτοτυπίας– καταχρήσεις 22 εκατομμυρίων δραχμών στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδας, από παρόνομες συμβάσεις κατά την επαετία 1967-1974. Τώρα δα μου πείτε, γίνονταν τέτοια πράγματα επί... εδνοσωτηρίου επαναστάσεως που κατασκεύασε τόσους δρόμους και επανέφερε την πολιτική ομαλότητα (τι γελάτε ρε;) εις τη γυψαρισμένη και επαπειλούμενη παρά των κομμουνιστικών κινδύνων χώρα; Ελα μουντέ...

Μπορεί να μην σας νοιάζει, αλλά εκνευρίζει την Κοκκινοσκουφίσα το γεγονός ότι όλοι οι στίχοι ποιημάτων στην εποχή μας αρχίζουν με κεφαλαίο! Την εκνευρίζει γιατί δεν είναι μία ακόμη επιλογή των γνωστών ημιαναλφάβητων κύκλων που έχουν πάσιει τα πόστα και κατευδύνουν τα πάντα, αλλά αποκλειστική επιλογή του ηλεκτρονικού υπολογιστή, την οποία όλοι (ποιητές, επιμελητές, διορθωτές κ.α.) αφήνουν ανέγγιχτη. Πάτησες enter, μπαίνει κεφαλαίο και... πάιει τελείωσε! Μη χοιρότερα...

Δηλαδή, για να καταλάβουμε κι εμείς οι των περιορισμένων πνευματικών οριζόντων ομού και ασφρότι μετά σύμπαντος του μικρονοικού πολιτισμού, το πρόβλημα είναι αν ο εξ απορρήτων του Βενιζέλου ασχολούνταν με το... «πυγίζειν» το αρχαίων ή τα υπόλοιπα;

Και η ζωή τραβάει την ανηφόρα, δίχως σημαίες και ταμπούρλα πια, μέσα σε μια εκκωφαντική σιωπή. Από την οποία όλοι ελπίζουμε –εκείνοι που εργάζονται γι' αυτό, οι καρτερικά υπομένοντες, αλλά ακόμη και οι παραπτημένοι– να ξεποδήσει το νέο άνδος.

«Αν υπήρχε ελπίδα έπρεπε να βρίσκεται στους προλετάριους, γιατί μόνο εκεί, σ' αυτές τις περιφρονήμενες τεράστιες μάζες, το 85 τοις εκατό του πληθυσμού της Ωκεανίας, μπορούσε να γεννηθεί η δύναμη που δα κατέστρεφε το Κόμμα. Το Κόμμα δε δα μπορούσε να ανατραπεί από μέσα. Οι εχδροί του Κόμματος –αν υπήρχαν– δεν υπήρχε τρόπος να ενωδούν ούτε καν να γνωριστούν μεταξύ τους. Ακόμα και αν υπήρχε η δρυλική Αδελφότητα –πράγμα πιθανόν– δεν υπήρχε τρόπος να ενωδούν ούτε καν να γνωριστούν μεταξύ τους. Δεν είχαν παρά να ξεσηκωδούν και να τιναχτούν όπως ένα άλογο που διώχνει από πάνω του τις μύγες. Αν το ήδελαν δα μπορούσαν να τινάξουν το Κόμμα στον αέρα αύριο το πρωί. Σίγουρα, δε δα 'ηρεπε αργά ή γρήγορα να τους έρδει στο μιαλό η ιδέα αυτή; Κι όμως...» (George Orwell – «1984»).

Kokkinoskoufis

Ξαναέπεσε η κατανάλωση... Γιατί;

■ Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο

Παράδειγμα ξεπουλήματος

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωνε στα σοβαρά, ότι η κυβέρνηση θα δημιουργήσει έναν ισχυρό δημόσιο τραπεζικό πυλώνα; Ούτε ένας χρόνος. Αυτός ο πυλώνας υποτίθεται ότι θα σχηματίζοταν από τη συγχώνευση της Αγροτικής Τράπεζας, του Ταχυδρομικού Ταμιευτήριου και του εμπορικού κομματιού του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Θυμηθήκαμε αυτό το καλαμπούρι –γιατί τα καλαμπούρια ήταν– όταν διαβάσαμε την ανακοίνωση για την άμεση πτώληση του κρατικού μερίδιου στο ΤΤ, που είναι το ισχυρότερο από τα κομμάτια που υποτίθεται ότι θα συναπάρτιζαν το δημόσιο τραπεζικό πυλώνα.

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που γίνεται συζήτηση για την πλήρη ιδιωτικοποίηση του ΤΤ. Από την εποχή των Σημίτη-Χριστοδούλα-

κη και στη συνέχεια των Καρομανλή-Αλογοσκούφη. Και το πουλόντες τώρα, που οι μετοχές έχουν πάσιει limit down. Δεν ξεπερνά τα 800 εκατ. ευρώ η τιμή του ΤΤ στο χρηματιστήριο, όταν η λογιστική του αξία ξεπερνά τα 930 εκατ. ευρώ. Και μόνο αυτή η σύγκριση αρκεί για να σκεφτούμε γενικότερα πάνω στο ξεπούλημα κρατικών περιουσιακών στοιχείων που μεθοδεύεται.

Τα «κοράκια» του χρηματιστήριου δεν τούμπησαν ούτε όταν κυκλοφόρησε η φήμη ότι η κυβέρνηση ετοιμάζεται να πουλήσει με συνοπτικές διαδικασίες το 34% που κατέχει το κράτος. Η τιμή της μετοχής δεν ανέβηκε καθόλου, όπως συμβαίνει συνήθως όταν κυκλοφορούν τέτοιες φήμες. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει ευρύ αγοραστικό ενδιαφέρον. Οι μεγάλοι «τζογαδόροι» του εξωτερικού δεν θέλειαν να «φορτω-

θούν» μια μικρή ελληνική τράπεζα, η οποία έχει στο χαρτοφυλάκιο της ομόλογα ελληνικού δημοσίου ύψους 5 δισ. ευρώ, πέντε φορές πάνω από τα ίδια κεφάλαιά της. Το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων θεωρείται σίγουρο, οπότε όλοι οι «τζογαδόροι» θέλουν να «χουν το κεφάλι τους» ήσυχο. Προτιμούν να κάνουν παιχνίδι με τα ελληνικά ομόλογα και με τα CDS και όχι με μια μικρή ελληνική τράπεζα που είναι φορτωμένη με κρατικά ομόλογα, τα οποία θεωρείται σίγουρο ότι δεν πρόκειται να πληρωθούν στην ονομαστική τους αξία κατά τη λήξη τους.

Ομως, το ΤΤ παρουσιάζει ενδιαφέρον για τις ελληνικές τράπεζες. Οχι μόνο λόγω του ευρέος δικτύου καταστημάτων που διατηρεί σε όλη τη χώρα, αλλά και λόγω της ρευστότητας που διαθέτει, αφού οι διόλου ευκαταφρόνητες καταθέσεις του ξεπερνούν

κατά πολύ το ύψος των δανειών που έχει χορηγήσει. Γι' αυτό και κρατούν χαμηλά την τιμή της μετοχής του ΤΤ στο χρηματιστήριο. Ποια τράπεζα θα πάρει το ΤΤ μικρή σημασία έχει (στην πιάτσα μιλούν για την Εθνική ή τη Eurobank, ενώ κυκλοφορούν ακόμη και σενάρια για τριπλό «ντιλ», που θα δημιουργήσει μια πραγματικά μεγάλη ελληνική τράπεζα). Σημασία έχει το εξευτελιστικό αντίτιμο που θα πληρωθεί.

Το ίδιο θα γίνει με όλες τις προς ιδιωτικοποίηση κρατικές επιχειρήσεις ή συμμετοχές του κράτους σε επιχειρήσεις. Οταν ο Παπακωνσταντίνου ρωτήθηκε σχετικά (από τον Παπαχελά, στην τηλεόραση του ΣΚΑΪ), δεν δοκίμασε να διαψεύσει το επιχείρημα ότι οι πωλήσεις θα γίνουν σε χαμηλές τιμές. Απάντησε κυνικά, ότι αυτό υπαγορεύουν οι σημερινές ανάγκες.

Ξεπουλάνε και υποθηκεύουν τα πάντα

Μετά το υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Δευτέρας, ο Παπακωνσταντίνου δεν έκανε δηλώσεις. Εκανε μόνο μια δηλώση ο Πεταλωτής, χωρίς να δεχτεί ερωτήσεις. Ο Παπακωνσταντίνου εξέδωσε μόνο ένα δελτίο Τύπου στ' Αγγλικά, με τον τίτλο «Δήλωση του Ελληνικού υπουργού Οικονομικών Γιάγρου Παπακωνσταντίνου». Δήλωση, η οποία δεν διανεμήθηκε και στα Ελληνικά.

Λεπτομέρεια, θα πείτε, όμως μερικές φορές και οι λεπτομέρειες έχουν τη σημασία τους. Ο Παπακωνσταντίνου μπορεί να μην αισθάνθηκε την υποχρέωση να απευθυνθεί στον ελληνικό λαό, αισθάνθηκε όμως την υποχρέωση να απευθυνθεί στα μεγάλα αφεντικά της τρόικας. Προφανώς υπήρξε απαίτηση από τη μεριά τους να γίνει μια τέτοια δηλώση και ο Παπακωνσταντίνου ανακοίνωνεται η ίδρυση μιας ανεξάρτητης εταιρίας στην οποία θ

■ Δελτάδες απειλησαν με εισβολή στα γραφεία της Κόντρας

Μαζέψτε τα σκυλιά σας

Το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, κατά τις 11, τα γραφεία της «Κόντρας» στην Αγαθούπολεως 65 βρέθηκαν περικυκλωμένα από Δελτάδες που απειλούσαν να μπουκάρουν μέσα. Μόλις είχε τελειώσει η συνέλευση της εφημερίδας, κάποιοι σύντροφοι είχαν φύγει, κάποιοι άλλοι στέκονταν στην πόρτα και συζητούσαν, γενικά υπήρχε μια κινητικότητα μέσα κι έξω από το κτίριο. Ξαφνικά, περισσότερες από 10 μηχανές δικάβαλες σταμάτησαν έξω από το κτίριο, ενώ ένα περιπολικό έκλεισε το δρόμο στο ύψος της Φυλής.

Ενας που φαινόταν επικεφαλής απευθύνθηκε με θράσος στους συντρόφους που ήταν έξω από το κτίριο λέγοντας: «παραταχθείτε, όλοι στον τοίχο, με τα χέρια ψηλά». Οι σύντροφοι άρχισαν τα «γαλλικά» και μπήκαν όλοι μέσα στο κτίριο, φράζοντας το διάδρομο με την πόρτα

ανοιχτή. Αρχισαν οι φωνές: «μαζέψτε τα», «δρόμο από εδώ», «δεν θα σας περάσει» και άλλα σχετικά. Καναδύσ Δελτάδες έκαναν κίνηση προς την πόρτα, όμως το ξανασέκρητηκαν και δεν προχώρησαν. Στο μεταξύ, η γειτονιά είχε αρχίσει να βγαίνει στα μπαλκόνια από τις φωνές, ο δρόμος είχε πήξει από αυτοκίνητα που έφταναν μέχρι

την Πατησίων και η αποφασιστικότητα των συντρόφων έδειξε στους θρασύτατους μπάτσους ότι δεν τους παίρνει.

Ο επικεφαλής κρυβόταν και δεν έλεγε το όνομά του. Ενας άλλος ανέφερε ότι ονομάζεται Κωνσταντίνος Περπερίδης, αστυφύλακας, αριθμός 272853. Ενας τρίτος προσπαθούσε να πει πως κάπου

στην περιοχή έγινε μια ληστεία και γι' αυτό έψωχναν! Τελικά, ο επικεφαλής, που έδειχνε να τα 'χει χαμένα επειδή δεν περίμενε την αντίδραση, ανέβηκε στη μηχανή, έκανε σήμα στους άλλους και έφυγαν όλοι μαζί, ενώ οι σύντροφοι τους γιουχάριζαν.

Αυτές φαίνεται ότι είναι οι νέες μέθοδοι του υπουργού ΠΡΟ ΠΟ Χ. Παπουτσή. Ας το βάλει καλά στο μυαλό του, όμως, ότι όσες φορές και να στελει τα σκυλιά του, αυτός ο χώρος θα συνεχίσει να λειτουργεί, όπως λειτουργεί εδώ και δυο δεκαετίες. Δεν θα του ζητήσουμε την άδεια.

ΥΓ: Η φωτογραφία δεν είναι καθαρή (τραβήχτηκε βιαστικά, νύχτα και με μια φτηνή φωτογραφική μηχανή), μπορεί όμως να μετρήσετε 6 μοτοσικλέτες, που καταλάμβαναν τη μια πλευρά του δρόμου. Οι υπόλοιπες ήταν από την άλλη πλευρά.

Πάντως, πριν προλάβει η κυβέρνηση να στρώσει λίγο την κατάσταση στο εσωτερικό και ν' αρχίσει να συνθίζει τον ελληνικό λαό σ' αυτή την ιδέα, άρχισαν τα όργανα στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Αρχισε το κράξιμο και οι αποκαλύψεις, όπως ακριβώς είχε γίνει με τους εκπροσώπους της τρόικας, που ανακοίνωσαν πρώτοι τις ιδιωτικοποίησεις των 50 δισ. και έτρεχε στη 1 μετά τα μεσανύχτα ο Πεταλωτής να βγάλει ανακοίνωση για να συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα. Η διαφορά είναι ότι τώρα οι αποκαλύψεις δεν γίνονται από εκπροσώπους των τροϊκανών, αλλά από ευρωπαϊκά έντυπα, στα οποία διοχετεύονται οι πληροφορίες, με τη βεβαιότητα ότι θα φτάσουν μέχρι την Ελλάδα και θα κάνουν τη δουλειά τους.

Η έγκυρη ολλανδική οικονομική εφημερίδα Het Financieele Dagblad έγραψε ότι βρίσκονται σε εξέλιξη μυστικές διαπρογματεύσεις με τους ιδιώτες επενδυτές για την επιμήκυνση της αποπληρωμής του ελληνικού χρέους. Οι διαπρογματεύσεις, σύμφωνα με το δημοσίευμα, γίνονται από τις εμπλεκόμενες κυβερνήσεις της ευρωζώνης, οι οποίες επεξεργάζονται ένα συνολικό πακέτο, το οποίο περιλαμβάνει μια μορφή εθελοντικής επιμήκυνσης για τρία χρόνια της διάρκειας των ομολόγων που έχουν στα χαρτοφυλάκια τους ιδιώτες, σε συνδυασμό με τη δημιουργία ανεξάρτητου οργανισμού ιδιωτικοποίησεων και διαχείρισης της ελληνικής δημόσιας περιουσίας. Η εγκυρότητα του δημοσιεύματος φαίνεται από το γεγονός ότι σ' αυτό περιλαμβάνονται και δήλωση του ολλανδού υπουργού Οικονομικών Γιαν Κες ντε Γιάγκερ, ο οποίος τόνισε ότι «το reprofiling (σ.α. αναδιάταξη) του ελληνικού χρέους είναι μια σοβαρή επιλογή, αλλά θα πρέπει να αντιμετωπιστεί μόνο σαν ένα τελευταίο κομμάτι ενός συνολικού πακέτου».

Η ειδηση έγινε αμέσως πρώτο θέμα στην ηλεκτρονική έκδοση των Financial

Times, με τον χαρακτηριστικότατο τίτλο «*H ελληνική περιουσία πιθανόν να ανατεθεί σε "ταμείο ειδικών"*» («Greek assets could go to "fund of experts"»). Ο ανταποκριτής των FT στις Βρυξέλλες έγραψε ότι σε πολλές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες δεν υπάρχει η παραφική εμπιστοσύνη στη δυνατότητα της ελληνικής κυβέρνησης να πρωθήσει τις ιδιωτικοποιήσεις, ιδιαίτερα μετά την άρνηση του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης να στηρίξει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. «Το ελληνικό κράτος δεν λειτουργεί», δήλωσε στην εφημερίδα υψηλή διπλωματική πηγή στις Βρυξέλλες.

Στο ίδιο δημοσίευμα αναφέροταν ότι η περιβόητη μυστική σύσκεψη του Λουξεμβούργου είχε σαν βασικό θέμα τη δημιουργία αυτού του ανεξάρτητου οργανισμού για τις ιδιωτικοποίησεις, που θα διοικείται από ειδικούς διορισμένους από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Ο ολλανδός υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος είναι προφανές ότι λειτουργεί σαν «μπροστινός» της γερμανικής κυβέρνησης είχε σημαντική σημασία για την επιχείρηση της εθνικής κυριαρχίας δεν έχουν καφίσια σημασία. «Έχουμε ξεπεράσει τέτοιες ευαισθησίες. Βρισκόμαστε δύο σε πολύ δύσκολη θέση και τα πρόγραμματα είναι πολύ σοβαρά», δήλωσε ο ολλανδός υπουργός.

Είναι φανερό ότι η «καταρχή» απόφαση της κυβέρνησης για την ιδρυση αυτής της εταιρίας, η οποία παρουσιάστηκε με διαφορετικά λόγια από τον Πεταλωτή και με διαφορετικά λόγια από τον Παπακωνσταντίνο στην αγγλική του δίλωση, είναι το πρώτο βήμα. Ν' αρχίσει ο ελληνικός λαός να συνθίζει στην ιδέα. Αυτή τη στιγμή φαίνεται σαν να βρίσκεται στον αέρα αικόμα και η εκταμίευση της πρέμπτης δόσης του δανείου των 110 δισ. ευρώ. Πόσο μάλλον το νέο δάνειο των 60 δισ., που έχει ήδη ζητηθεί η κυβέρνηση (στη συνέντευξη

του στον Παπαχελά ο Παπακωνσταντίνου έκανε για πρώτη φορά λόγο γι' αυτό το νέο δάνειο). Επομένως, υπάρχει το «υλικό» για να λειτουργήσει ο εκβιασμός. Οχι πάνω στην κυβέρνηση, που έρει πολύ καλά ότι εκεί θα πάει, αλλά πάνω στον ελληνικό λαό που θ' αγανακτήσει με το γενικό ξεπουλήμα.

Και βέβαια, όσα και να πουλήσουν, όσα και να εισπράξουν, τα νούμερα και πάλι δεν πρόκειται να βγουν και το 2013 θα τεθεί και πάλι το ζήτημα της «αναδιάρθρωσης» του χρέους, ενώ στο μεταξύ θα έχουν πουλήθει «τα ασημικά».

Για να έχουμε μια εικόνα για τι σημαίνει μια τέτοια εταιρία, παραθέτουμε μερικά στοιχεία για τη λειτουργία της γερμανικής Treuhandanstalt, που ονειλαβε να πουλήσει την κρατική περιουσία της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Η αξία των πρώην επιχειρήσεων και ακινήτων είχε υπολογιστεί αρχικά μεταξύ 200 και 600 δισ. μάρκα. Τελικά, συγκεντρώθηκαν μόνο 44 δισ. μάρκα. Τεράστιες εκτάσεις γης μεταβιβάστηκαν σε ιδιώτες σε εξευτελιστικές τιμές. Επιχειρήσεις «πουλήθηκαν» στη συμβολική τιμή του ενός μάρκου! Από τα 4 εκατομμύρια εργαζόμενους στις κρατικές επιχειρήσεις της Ανατολικής Γερμανίας απολύθηκαν τα 2,5 εκατομμύρια. Η γερμανική κεφαλαιοκρατία προχώρησε σ' ένα πρωτοφανές πλιάτσικο. Ήταν τόσο προκλητικά αυτά που έγιναν, ώστε εκατοντάδες υποθέσεις ιδιωτικοποίησης κατέληξαν στα δικαστήρια με κατηγορίες για διαφθορά στελεχών της Treuhandanstalt.

Οταν αυτά έγιναν στην οργανωμένη και προτεσταντική Γερμανία, που καμαρώνει για την ενάρετη συμπεριφορά των κρατικών της υπαλλήλων, μπορούμε να φανταστούμε τι πρόκειται να γίνει στην Ελλάδα. Μιλάμε για το μεγαλύτερο πλιάτσικο από καταβολής νεοελληνικού κράτους. Γ' αυτό η κυβέρνηση Παπανδρέου αναζητά συνενόχους στα άλλα αστικά κόμματα.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Η Ελλάς (ποια ελληνική αστυνομία ρε;) διέρχεται κρισιμός στιγμάς, δια μυριοστή φορά εις την μακραίωνη ιστορία της. Κρισιμότης των στιγμών και Ελλάς είναι έννοιες οληλένδετες, όπως κώλος και βρακί ή εργοδοσία και αισθοδοσία.

Το σημερινό αντικείμενο μας είναι μια ευγενική χορηγία των Κέντρων Εκπαίδευσης Ενηλίκων που οσονούπτω κλείνουν γιατί έτις φρονεί η frau Anna. Που αν την έλεγαν Λίτσα θα ήταν φραουλίτσα (frau Λίτσα) στα γερμανικά. Και αν ήταν άνθρωπος θα ήταν μισόνθρωπος (miss άνθρωπος) στα ογγελικά, γλώσσα στην οποία πρότεινες ως αναπληρωματική μητρική των Ελλήνων. Αυχώς όμως, πρόσκειται μόνι μία Anna που τοποθετήθηκε (ρυτ Anna) ίνα διαφέρεντες τις τύχες της παιδιάς και της διά βίας μάθησης και μάσησης. Και μάλιστα χωρίς να έχει πάρει σε γυμναστήρια όπως η Τίνα, που έχει

Τους έδωσαν ψητό κοτόπουλο από τη σούβλα και τους φτεράκισε από τα χέρια...

«Ο λοι το ίδιο είμαστε σε τούτο τον κοσμάκη και όλοι έχουμε ψυχή, λαός και Κολωνάκι». Με αυτό το τραγουδάκι θα έπρεπε να ξεκινήσει η εκδήλωση των Supporters, των αγνών και ανιδιοτελών ΑΕΚτζήδων που μπαίνουν μπροστά για να σώσουν την ομάδα τους από το οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο. Την περασμένη Τρίτη, παρουσιάστηκε το μοντέλο διοίκησης που προτείνουν οι Supporters, σύμφωνα με το οποίο ο λαός της ΑΕΚ θα βάζει τα φράγκα και η ηγετική ομάδα των Supporters θα διοικεί την ομάδα, σε συνεργασία και με την στήριξη των νυν μετόχων. Με άλλα λόγια, η ΑΕΚ θα γίνει μια εταιρία λαϊκής βάσης, η οποία όμως θα διοικείται για τουλάχιστον ένα χρόνο από μια ελίτ πεφωτισμένων, σύμφωνα με το άρθρο 22 του καταστατικού των Supporters (μετά τον πρώτο χρόνο θα γίνουν εκλογές για την εκλογή του ΔΣ που θα έχει πενταετή θητεία).

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται πολύ μυαλό για να καταλάβει κάποιος τη μπίζνα που προσπαθούν να στήσουν οι Supporters. Άλλωστε, στην ΑΕΚ ένα αντίστοιχο έργο είδαν οι οπαδοί της στην περίπτωση του Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, που το καλοκαίρι του 2004 ανέλαβε να σώσει την ομάδα από τον Ψωμιάδη και την καταστροφή. Τότε, βρέθηκαν περίπου 25.000 ότομα να αγοράσουν εισιτήρια διάρκειας και να συνδράμουν οικονομικά στο εχείρημα, παράλληλα με την ομάδα των μετόχων που εμπιστεύτηκαν τον πρώην αρχηγό της ομάδας και αγαπημένο παιδί της εξέδρας. Η στήλη, για όσους θυμούνται, είχε εκφράσει ξεκάθαρη απόφη, κόντρα στο «όραμα» του Νικολαΐδη, και είχε προβλέψει ότι αργά ή γρήγορα η ΑΕΚ θα βρισκόταν σε χειρότερη θέση. Δεν χρειάζοταν να είχε κάποιος το κληρονομικό χάρισμα, ούτε μεταφυσικές ιδιότητες, για να κάνει την πρόβλεψη. Οι επαγγελματικές ομάδες, όσον αφορά το διοικητικό και το οικονομικό τους κομμάτι είναι πριν και πάνω απ' όλα καπιταλιστικές επιχειρήσεις που δουλεύουν με βάση τους νόμους της αγοράς και στοχεύουν στο να εξασφαλίσουν κέρδη, άμεσα ή έμμεσα, στους καπιταλιστές που δραστηριοποιού-

νται σ' αυτές. Την ίδια στιγμή, οι οπαδοί της ομάδας αδιαφορούν για το οικονομικό μέρος και απαιτούν από τον εκάστοτε πρόεδρο να κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να βρεθεί η ομάδα στην κορυφή και να κατακτήσει τίτλους. Κατά συνέπεια, για να μπορέσει να σταθεί μια διοίκηση, θα πρέπει να καταφέρει να δαπανήσει τα φράγκα που είναι απαραίτητα για να

αντίθεση με τους Supporters, που θέτουν και πρωταγωνιστικούς αγωνιστικούς στόχους. Το τρίτο σημείο έχει να κάνει με τον αριθμό των οπαδών της ΑΕΚ που είναι απαραίτητοι για την υλοποίηση κάθε project. Ο Νικολαΐδης κατάφερε να συσπειρώσει σε πολύ καλύτερες οικο-

νομικά εποχής 25.000 ότομα, από τα οποία απαιτούσε να αγοράσουν ένα εισιτήριο διάρκειας και να είναι κοντά στην ομάδα, ενώ οι Supporters θέτουν ως πρώτο στόχο της 50.000 μέλη, από τα οποία απαιτούν τουλάχιστον 200 ευρώ σε ετήσια βάση. Αν μάλιστα προσθέσουμε και το γεγονός ότι ο Νικολαΐδης ήξερε από μπάλα καθώς και το τρόπο λειτουργίας των «αποδυτήριων» της ομάδας, σε αντίθεση με τους Supporters, που απλώς γνωρίζουν ότι η μπάλα είναι στρογγυλή, καταλαβαίνουμε ότι το μέλλον της ΑΕΚ είναι από γκρίζο έως κατάμαυρο.

Κος Πάππας
papias@eksegersi.gr

ΥΠ1: Ο τίτλος της στήλης είναι η απάντηση ενός ΠΑΣΟΚτζή παππού από τον Πύργο στην ερώτηση «πώς βλέπεις το έργο της κυβερνησης;». Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε κάτι περισσότερο για τις ικανότητες του Γιωργάκη και των υπουργών του.

ΥΠ2: Τελικά, ο Παναθηναϊκός κατάφερε να εκμεταλλεύτει το μπόνους των 3 βαθμών με το οποίο μπήκε στη μάχη των play-offs και θα προσπαθήσει το καλοκαίρι να κερδίσει τη συμμετοχή του στους ομίλους του Champions League. Οι πράσινοι πήραν μια παράταση για να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΤΕΡΕΝΣ ΜΑΛΙΚ

Το δένδρο της ζωής

Ο ναρκισσισμός του δημιουργού, το πάμπτωχο φιλοσοφικό υπόβαθρο, η εκκωφαντική κενότητα ιδεών, όλ' αυτά αποκολύπτονται –με θεαματικό αλήθεια τρόπο– στην ταινία αυτή του αμερικανού Τέρενς Μάλικ, που απέσπασε το φετινό χρυσό φοίνικα στις Κάνες, προς επίρρωση μιας ακόμα αλήθειας: της κενοδοξίας, ματαιοδοξίας και σκοπιμότητας που πάμπτολες φορές είναι η πεμπτουσία αυτών των φεστιβάλ.

«Το δένδρο της ζωής» είναι ο αποτυχημένος συνδυασμός της ιστορίας μιας αμερικανικής οικογένειας στο Τέξας του '50 με τα κοσμολογικά, οντολογικά και θρησκευτικά ερωτήματα που ταλαιπώνουν την ανθρώπινη ύπαρξη. Μετά από μια φλύαρη περιπλάνηση σε εικόνες εξαιρετικής ομορφιάς σχετικές με τη γέννηση του σύμπαντος και της ζωής, που θυμίζουν τα καλύτερα ντοκιμαντέρ του ειδους, οι προσχηματικοί ήρωες οδηγούνται στη μεταφυσική αποκάλυψη του

θείου και τις αφόρητες κοινοτοπίες για την αιώνια αξία της ογάπτης (δηλαδή ο Κιολόφσκι σε ακόμα χειρότερη εκδοχή.) Τη θέση των φαλμαδιών των παπάδων παίρνει η κλασική μουσική και του επιουράνιου παράδεισου ο υποβλητικές βροχώδεις εκτάσεις της Γιούτα(;)>. Το επιμύθιο το είπαμε: αγαπάτε αλλήλους!!! Οποίος τσαρλατανίσμος σ' αυτόν τον αλληλοσταρασσόμενο κόσμο!

Βλέποντας αυτή την ταινία δεν μπορείς να μην αναλογιστείς την πολύ κακή σχέση που έχουν οι Αμερικανοί με τη φιλοσοφία, σχέση που έχει ανόγκη από ένα σωρό ψιμύθια, άλλα και πάλι δεν καταφέρνει να περάσει ούτε σαν αμπελοφιλοσοφία. Ερχονται στιγμές που απλώς σου έρχεται να καρχάσεις, ενώ την ίδια στιγμή ο πιο επιεικής χαρακτηρισμός που μπορείς να δώσεις σ' αυτή την ταινία είναι ότι πρόκειται για σινεμά των αισθήσεων. Προγματικά, ο τρόπος που ο Μάλικ κινηματογραφεί τη φύση ή τους ουρανούς στες των μεγαλουπόλεων είναι μοναδικός. Οταν, όμως,

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Η πλατεία ήταν γεμάτη... στα πλακάτ και τη σκανδάλη που χτυπά, η συγκέντρωση ανάβει...» (περί απαιτήσεων)

M.I.A για ένα φιλοθεάμον κενό: 4) Lick the poison on my lips. Lick it up!

Γιατί, μα πες μου εσύ, Ισπανία/ στον ουρανό έστρεφες τα μάτια/ Οταν εσέρνωνε το Λόρκα/ στου χάροντα τα μονοπάτια;/ Αραγε τόξερες Βαλένθια, Ανδαλουσία, τόξερες τάχα/ πώς και το χώμα κάτω από το πελμα/ των δήμιων δεν έβγανε άχνα;/ όταν της γης σας το τραγούδι πηγαίνων για ντουφεκισμόν, ωιμένα,/ πώς μένωτε με χέρια σταυρωμένα/ πώς έμειναν τα χείλη σας σφημένα;/ Σε τούχο δεν τον έστησαν/ μήτε και στης πλατείας τη μέση/ μποιμπέσικα μες στις πορτοκαλιές/ τον τράβηξαν κανές να μην μπορέσει/ ν' ακούσει. Κι αυτός βάδιζε/ περήφανος κι έκοβε πορτοκάλια/ στους νερόλακκους τα πετάει/ μ' ορμή κι εκείνα ομάλια/ μεσ' το νερό χρυσίζουνε/ κάτω απ' το φεγγάρι/ δε στέργουν να βουλιάζουνε/ μην ο βυθός τα πάρει/ λες κι έκοψε απ' τον ουρανό/ πλανήτες και τους σκόρπιος τριγύρα/ ως κάνουν πάντα οι ποιητές/ σαν τη στερνή στηγμή ορίσει η μοίρα./ Στεγνώσαν οι νερόλακκοι/ ζαρώσαν οι καρποί κουβάρια/ και των περήφανων βημάτων του/ σβηστήκανε τα χνάρια./ Μα οι χωροφύλακες μεθάν/ γλεντοκοπούνε, νάτους/ με λόγια απ' τα τραγούδια/ πίνουνε στην υγειά τους. (Ν. Ασέγιεφ, «Τραγούδι για το Λόρκα», Επιθεώρηση Τέχνης, Δεκέμβρης 1962»)

ΧΟΥΝΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ
Αφιερωμένο στους οπαδούς της «μη θίας»

- ◆ «Δημοψήφισμα για το Μνημόνιο» (Δελαστικ, ΕΘΝΟΣ, 26-5-11). Insurgente Delastik...
- ◆ «Κορσές ή πυροδότης η Αριστερά;» («Δρόμος της Αριστεράς», σάйт, 23-5-11). Αυτογνωσία...
- ◆ «Καλλιδρομίου, όπως Μαρφίν;» (Πριν - Γ. Ελαφρός). Διαπιστευτήρια...
- ◆ Ε, όχι και σκίτσοακίσα για την Κομμούνα του Παρισιού στην 1η σελίδα του Ριζοσπάστη, με τον Κομμουνάρο ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ!! (22-5-11). Και τουσπ! Στην ίδια σελίδα ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ αντάρτες και αντάρτισσα του Δ.Σ.Ε. (Διούλεμα διαρκείας).
- ◆ Μπορεί το ΑΚΕΛ να είναι κάργα φιλο-ΕΕ, μπορεί να έχασε την πρωτιά στις εκλογές της 22ης Μάη, αλλά ο Περισσός το... συγχαίρει για την επιτυχία του...
- ◆ Κάποιες τοξικές ομοσπονδίες οργανώνουν απεργία στις 2 Ιούνη. Καλά. Άλλη μια τοξική δύναμη -η Ομοσπονδία Οικοδόμων-εκφράζει την αλληλεγγύη της: «Αυτός ο αγώνας είναι αγώνας όλων των εργοζομένων». Πώς; «Καλούμε τους οικοδόμους... να εκφράσουν πολύπλευρα την αλληλεγγύη... με ψηφίσματα και βοήθεια στην περιφρούρηση του αγώνα». Για απεργία οικοδομική ούτε λόγος...

- ◆ ΚΑΙ σε δημοψήφισμα ΚΑΙ σε εκλογές -άμα λάχει- θα πάρει μέρος ο Περισσός (Ριζοσπάστης 26-5-11) για να «τους φοβίσει ο λαός»...
- ◆ Διαφραγμίζει την «στήριξη» του βρετανικού ιμπεριαλισμού «Χαρασυγή» (25-5-11) όσον αφορά τις «συνομιλίες για διευθέτηση του Κυπριακού»... Άλλα και στηρίζει (η Κύπρος) τις στρατιωτικές επιχειρήσεις της ΕΕ (στο ίδιο φύλλο): «Στο επίκεντρο οι στρατιωτικές επιχειρήσεις της Ε.Ε.» (Σύνοδος υπουργών Αμυνας της ΕΕ στις Βρυξέλλες).
- ◆ Γονιδιο, λοιπόν, ευθύνεται για την αίσθηση της ευτυχίας (ΤΑ ΝΕΑ, επιστήμη, 14/15-5-11), αλλά παίζουν σημαντικό ρόλο κοινωνικοί και περιβαλλοντικοί παράγοντες. Ε, ρε,
- ◆ Εντάξει, εντάξει, γνωρίζουμε ότι η Τάνια είναι φίλα προσκείμενη στο ΠΑΣΟΚ.
- ◆ «Εύσημω» στις συγκεντρώσεις στην Ισπανία, «που δεν πετάνε μολότοφ», από συνεργάτη του 94 Επικοινωνία FM, Δευτέρα 23-5-11, ώρα 16: 46.

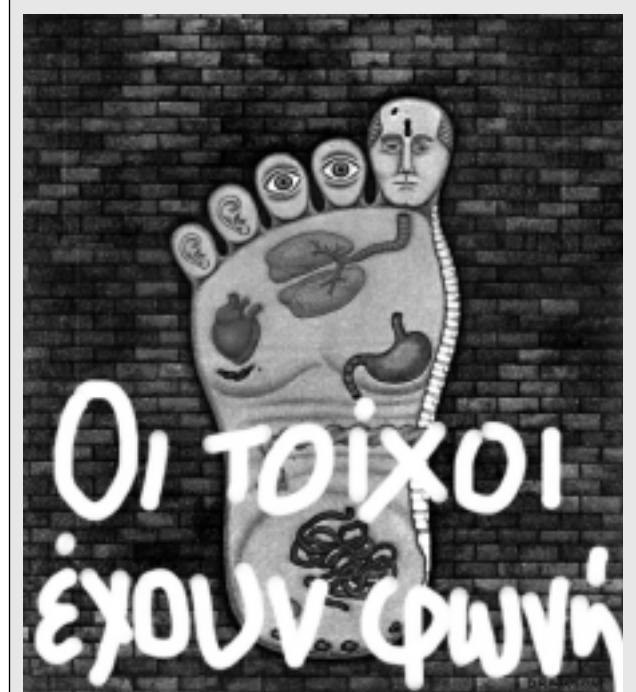
Βασιλής

Το 19ο κρατίδιο!

«Ελλάδα, το 19ο κρατίδιο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας!» Ο τίτλος αυτή τη φορά δεν βρίσκοταν στο πρωτοσέλιδο της «λαϊκίστικης» Bild, αλλά των σοβαρών Financial Times Deutschland, της γερμανικής έκδοσης του ιστορικού αυτού εντύπου του χρηματιστικού κεφαλαίου. Ολοένα και περισσότερο τα όργανα του ιμπεριαλισμού μιλούν με την κυνική γλώσσα του 19ου αιώνα. Κι αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Προσπαθούν να περάσουν στους λαούς των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων την ιδέα ότι δεν πρέπει να διαμαρτύρονται επειδή δίνονται κάποια δάνεια σε χώρες σαν την Ελλάδα, διότι αυτά τα δάνεια δεν δίνονται για να ταιριάζεις επιτροπής με τρόπους που θυμίζουν την παλιά αποκρατία.

Ειδικά τα γερμανικά έντυπα έχουν πολλή δουλειά να κάνουν, γιατί εδώ κι ένα χρόνο καλλιεργήθηκε πολύ η ιδέα «βιοθάμης τους τεμπέληδες Ελληνες», γεγονός που τώρα γυριζει μπούμερανγκ στην κυβέρνηση Μέρκελ, η οποία φιλοδοξεί να εξασφαλίσει τα «φιλέτα» για τα γερμανικά κεφάλαια.

Ελένη Σταματίου

◆ Μη φωνάζετε δυνατά, οι Ελληνες κοιμούνται (πλακάτ στην Πουέρτα δελ Σολ της Μαδρίτης)

Τώρα θα μας πιάσει το πατριωτικό μας. Βγαίνουν οι φωλοί του twitter και μας βρίζουν. Οχι, ρε καλόπαιδα, δεν σας παίρνει. Οχι γιατί δεν κοιμώμαστε, αλλά γιατί εσείς ροχαλίζετε κιόλας και δεν κάνει να μας τη λέτε. Σαράντα χρόνια κράτησε το σκοτάδι του Φρανκισμού στην Ισπανία, ενώ η ελληνική χούντα κράτησε μολις εφτά χρόνια. Στο 20% είναι εδώ και τρεις δεκαετίες η ανεργία στην Ισπανία και δεν κουνιέται φύλλο. Κι όμως, κανές στην Ελλάδα δεν διανοίθηκε να οικτίρει τον ισπανικό λαό. Στεκόμαστον δίπλα σε εκείνους που αγωνίζονται, δίπλα στους αγωνιστές της ΕΤΑ, του FRAP και των άλλων οργανώσεων, χωρίς ποτέ να απαξιώσουμε όλους τους άλλους που δεν κουνούσαν το δαχτυλάκι τους ενάντια στη δικτατορία. Και τώρα τι κάνετε, ρε... αγωνισταράδες; Μαζεύεστε στην πλατεία και κάθεστε. Για να μην πουύμε για το χασίς, που σας το πέταξε η αστική δημοκρατία μετά το θάνατο του Φρόνκο και πέσατε με τα μούτρα, με αποτέλεσμα να σας κάψει τα μυαλά. Είναι κακό, πολύ κακό, να οικτίρεις λοιούς επειδή δεν εξεγείρονται, την ίδια ώρα που εσύ κάνεις το ίδιο.

◆ The Spanish Revolution is coming!! (πανό από πορεία στην ισπανική πρεοβατία στην Αθήνα)

Οταν η επιθυμία γίνεται πραγματικότητα...

◆ Ούτε Ποινικό ούτε Αστικό, το Δίκαιο μας είναι ταξικό - Αυτοδιαχειρίζομενο Στέκι Νομικής (σύνθημα σε τοίχο της Νομικής)

Σωστή η πρόθεση, ασυγχώρητο όμως το νομικό λάθος. Ειδικά όταν πρόκειται για φοιτητές της Νομικής. Είναι δύνατόν το ταξικό Δίκαιο να αντιπαραπίθεται στο Ποινικό και στο Αστικό; Δηλαδή, το Ποινικό και το Αστικό δεν είναι μορφές ταξικού Δικαίου; Του Δικαίου της αστικής κοινωνίας, βέβαια, αλλά με ταξικό πρόσημο αναμφισβήτητα. Οπως κάθε μορφή Δικαίου. Και του ταξικού Δικαίου που υπονοούν οι συντάκτες του συνθήματος. Το οποίο επίσης θα έχει την ποινική του πλευρά, για να ρυθμίζει τις σχέσεις ανάμεσα στους πολίτες της νέας κοινωνίας και στο νόμο της νέας κοινωνίας, αλλά και την αστική του πλευρά, για να ρυθμίζει διαφορές επί της ιδιοκτησίας (όχι στα μέσα παραγωγής, αλλά στα μέσα κατανάλωσης που θα εξακολουθήσουν να κυκλοφορούν ως εμπορεύματα υπό όρους). Και όπως κάθε Δίκαιο, έτσι και το ταξικό Δίκαιο της νέας κοινωνίας θα είναι άνισο Δίκαιο. Γιατί θα αντιμετωπίζει με ισότητη ανθρώπους άνισους. Το Δίκαιο θα εξαφανιστεί τότε που θα εξαφανιστούν οι τάξεις. Τότε που θα βασιλεύει η ισότητα όχι έναντι του νόμου, αλλά έναντι των ανθρώπων αναγκών.

◆ Μόνη μας πατρίδα τα παιδικά μας χρόνια - Θα συμφωνούσε και ο Μάικλ Τζάκοσον (σύνθημα στα Εξάρχεια)

Σωστός ο παίχτης. Επιτέλους, να απαλλαγούμε από τους παπαρολόγους. Κάτι καλλιτέχνες της δεκάρας, κάτι διανοούμενους της συμφοράς, που μιλάνε πάντα μέσα σε καπνούς από το τσιγάρα, φοράνε ύφος περιστούδαστο και λένε τις πιο αφρότες παπάρες, τις οποίες τις έχουν προβάρει καλά πριν, με μοναδικό σκοπό να δημιουργήσουν αίσθηση γύρω από το άτομό τους. Και επειδή στους τυφλούς βασιλεύει ο μονόφθαλμος, όλοι αυτοί οι παπαρολόγοι περνιούνται για σπουδαίοι.

Δυόμισι μόλις χρόνια πέρασαν από το Δεκέμβρη του 2008, όταν ένα βίαιο ξέσπασμα της ελληνικής νεολαίας συγκλόνισε όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτοί που συκοφάντησαν εκείνο το κίνημα, αυτοί που κατηγορούσαν την κυβέρνηση επειδή δεν χρησιμοποιούσε περισσότερη καταστολή, αυτοί που φώναζαν υστερικά για την αποκατάσταση του νόμου και της τάξης, ξαφνικά έγιναν προστάτες, χωρηγοί και προπαγανδιστές της ελληνικής εκδοχής των «αγανακτισμένων». Το συγκρότημα Αλαφούζου τέθηκε επικεφαλής των μιντιακών χορηγών. Οχι

νων» ΜΚΟ.

Εκείνοι που θα έπρεπε να έχουν ήδη κόψει τις φλέβες τους είναι ο Αλαφάνος και οι μετωποανατρεπτικοί σύντροφοί του, που προσπαθούσαν μάταια, στις τελευταίες απεργιακές συγκεντρώσεις, να μετατρέψουν την πλατεία Συντάγματος σε πλατεία Τσοχίρ, αλλά στο τέλος έμεναν μόνοι τους. Ούτε βέβαια οι «αγανακτισμένοι» του facebook και του Αλαφούζου κατόρθωσαν να δημιουργήσουν πλατείες Τσοχίρ, αλλά τουλάχιστον αυτοί ήταν πολλοί, δεν ήταν μερικές δεκάδες. Και δεν μπορούν αυτή τη στιγμή οι ελληνικές πλατείες να μετατρα-

ντρώσεις. Σίγουρα έχει συσσωρεύσει πολλή αγανάκτηση μέσα του. Αυτή η αγανάκτηση, όμως, θόλωσε ακόμα πιο πολύ την έτσι κι αλλιώς θολή κρίση του. Τόσο πολύ που δεν μπορούσε να ξεχωρίσεις την αγανάκτηση από τη μόδα. Ή μήπως η αγανάκτηση έγινε μόδα;

Γιατί αγκάλιασαν τα ΜΜΕ αυτές τις εκδηλώσεις; Γιατί από το στιλ της οργάνωσής τους φάνηκε καθαρά ότι μπορούν να μανιπουλαριστούν. Τα συνθήματα που κυριαρχούσαν στη φάση της προετοιμασίας ήταν δύο: όχι στα κόμματα - όχι στη βία. Οι άνθρωποι καλούνταν να διαδηλώσουν ειρηνικά, να βρίσουν

Προσκυνητές

«Καταδικάζουμε απερίφραστα», «γαιτανάκι βίας στην περιοχή των Εξαρχείων», «βία που στρέφεται κατά της ίδιας της κοινωνίας», «τέτοιου είδους ενέργειες ενισχύουν τη γενικευμένη κατάσταση φόβου και τρόμου που επικρατεί», «κατάσταση γενικευμένου κοινωνικού κανιβαλισμού», «ενισχύει πάνω από όλα το ίδιο το κράτος», «κατάσταση γενικευμένου πολέμου όλων εναντίον όλων», «δίνει άλλοθι στην πολιτική ελίτ».

Ολ' αυτά και πολλά παρόμοια σε μια ανακοίνωση, απ' αφορμή την επίθεση ενάντια στο ΑΤ Εξαρχείων, που στην εξέλιξη της είχε το τραγικό αποτέλεσμα του τραυματισμού τριών ανθρώπων (ενός σοβαρά). Ακόμα και ο Περισσός θα ήταν πιο προσεκτικός. Κι όμως, αυτή η ανακοίνωση υπογράφεται από την Αντιεξουσιαστική Κίνηση (Αθήνας), το Αυτόνομο Στέκι, την Επιτροπή Πρωτοβουλίας Κατοίκων Εξαρχείων, την Πρωτοβουλία για την Αυτοοργάνωση στην Εκπαίδευση, το Σκόρο, τον Σύλλογο Εργαζομένων στις ΜΚΟ και Συντρόφους-Συντρόφισσες.

Η κατακλείδα αυτής της ανακοίνωσης είναι όλα τα λεφτά: «Απέναντι στην κρατική καταστολή, τα ρατσιστικά πογκρόμ, το αντικοινωνικό έγκλημα και την τυφλή βία, εμείς θέλουμε να δημιουργήσουμε μέσα από τις αντιστάσεις και τους αγώνες μας, μια κοινωνία της ισότητας, της αλληλεγγύης, της συμμετοχής και της αυτοοργάνωσης».

Ξεκινάμε με το τσουβάλιασμα: κρατική καταστολή, ρατσιστικά πογκρόμ, αντικοινωνικό έγκλημα και τυφλή βία, όλα στο ίδιο τσουβάλι. Στο ίδιο τσουβάλι οι πογκρομιστές της Χρυσής Αυγής με εκείνους που έκαναν την επίθεση στο ΑΤ Εξαρχείων. Κι ύστερα το «όραμα», το οποίο προηγουμένως έχει περιγραφεί με μεγαλύτερη σαφήνεια: «οικοδομούμε μέρα με τη μέρα, μέσα από την κατάκτηση της εμπιστοσύνης, αντί-θεσμούς και δομές κοινωνικής αλληλεγγύης, αυτοοργάνωσης και αντίστασης».

«Αντί-θεσμοί» οικοδομούνται κάθε μέρα! Που σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει, αφίστε όλοι ήσυχα τα Εξάρχεια. Πηγαίνετε σε άλλες γειτονίες να αναπτύξετε τη δράση σας. Η περιοχή ανήκει σε μας και τους... αντίθεσμούς μας. Εσείς μας κουβαλάτε την κρατική καταστολή και μας χαλάτε την πουσχία.

Τα ίδια είχαν ειπωθεί και όταν ο Επαναστατικός Αγώνας χτύπησε τα ΜΑΤ έξω από το κτίριο του υπουργείου Πολιτισμού στην Μπουμπουλίνας. Οτι αυτό το χτύπημα ανέκοψε το κίνημα των Δεκεμβριανών (το οποίο είχε ήδη ξεφουσκώσει), ότι έφερε τους μπάτσους στα Εξάρχεια, ότι έπρεπε να γίνει αλλού και άλλα τέτοια. Και τότε δεν υπήρχε το πρόσχημα του τραυματισμού κάποιου διερχόμενου. Κάθε φορά που ανεβαίνει ψηλά ο πόηχος της αντιβίας, κάποιοι εμφανίζονται όχι απλά σε ρόλο κριτή από επαναστατική σκοπιά, αλλά σε ρόλο καταδίκης της επαναστατικής αντιβίας ως τυφλής βίας.

Αυτές οι πολιτικές συμπεριφορές δεν είναι παρά προσκύνημα της αστικής νομιμότητας, όσο κι αν καλύπτονται με αρθρων αντιθεσμική ρητορική. Γιατί είναι κάποιες στιγμές που καλείσαι απλά να «διαλέξεις στρατόπεδο».

ΥΓ: Στο Ιντιμίντια εμφανίστηκε και κρύψτηκε, ξαναεμφανίστηκε και ξανακρύψτηκε μια ανυπόγραφη ανακοίνωση με τίτλο «Ανάλυψη ευθύνης», η οποία καταλήγει ως εξής: «Οι πολιτικά υποκείμενα φέρουμε ακέραια την ευθύνη της πράξης μας και των τραγικών συνεπειών της για τον σοβαρά τραυματισμένο εργαζόμενο, όντως ριζικά και αξιακά αντίθετοι σε κάθε λογική παραπλεύρων απωλειών. Από καρδιάς ευχόμαστε ανάρρωση και στους τρεις τραυματίες και ευελπιστούμε στην κατανόηση, για τα κίνητρα αλλά και τα λάθη μας». Εντιμη τοποθέτηση (ανεξάρτητη από την προέλευσή της), π οποία δεν αλλάζει σε τίποτα την κριτική που ασκήθηκε από τη στήλη την προηγούμενη εβδομάδα.

Π.Γ.

Η κοινωνική αντίσταση δεν είναι μόδα

μόνο καλούσε τον κόσμο να συμμετάσχει, αλλά μετέδιδε και απευθείας την εκδήλωση, ενώ όλοι οι παραγωγοί των εκπομπών του, ο καθένας με το δικό του στιλ, έκαναν ζύμωση υπέρ των «αυθόρυμπων» συγκεντρώσεων. Οι οποίες θεωρούνται αυθόρυμπτες όταν τις πατρονάρουν ισχυρά μιντιακά συγκροτήματα, όχι όμως όταν τις καλούν τα κόμματα ή τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Τα συγκροτήματα των ΜΜΕ δεν διοικούνται από ηλιθίους. Διαθέτουν έμπειρα λαγωνικά που μυρίζουνται στον αέρα και το μπαρούτι και την κολόνια. Οταν οι μαζικές κινητοποιήσεις μυρίζουν μπαρούτι, πεφτουν σαν τα σκυλιά να τις καταστρέψουν, δημιουργώντας κλίμα τρόμου πριν ακόμα γίνει οτιδήποτε. Οταν οι κινητοποιήσεις μυρίζουν κολόνια (έστω και πατοσουλί από συνοικιακό καλλυντικάδικο), τις αγκαλιάζουν, τις στηρίζουν, τις μανιπουλάρουν μέχρι αηδίας, κολακεύονται στην... ανεξαρτησία τους. Άλλωστε, μιλώντας ας πούμε για το συγκρότημα Αλαφούζου, από την ίδια κοινωνική δεξιαμενή αντλεί τους εθελοντές που πότε κόνουν αναδασώσεις, πότε καθαρίζουν ρέματα και πότε συγκεντρώνουν πλαίσια συσκευές για ανακύλωση. Το Αλαφούζικο συνέλαβε από τους πρώτους τη σημασία των «πράσινων» μπιζίνες και έχει συνάψει στενότατες σχέσεις με τα λαμόγια των «πράσινων»

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακόπειο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Αννης 24 - Αιγαλεο

